

Advent nytt

Nr 4-2018

Undervisning fra Bibelen og reportasjer fra fellesskapet.
Styrker håpet om Jesu gjenkomst. Inspirerer til å leve ut troen.
TROFASTHET – RAUSHET – SAMFUNNSANSVAR

Ungdomstreff i nord

På Sommerfryd bader ungdommene
hele året. VinterRelation på leirstedet
vårt ved Finnsnes ble en frisk opplevelse.

Side 9

Adventnytt

Abonnement

Vik Sentar, Postboks 103, 3529 Rarve
Tlf: 32 16 15 60
ordre@norskboldforlag.no
www.adventist.no

Ansvarlig Redaktør

Victor Marler
E-post: victor.marler@adventist.no

Redaktør

Tor Tharvann E-post: oost@adventist.no

Fødselsmedarbeidere

Rolf Andvik, Tom Anzalan, Johann E. Johannsson, Finn F. Eichhoff, Øyvind Glenzato.

Den norske union

Besøksadresse: Vik sentar, Vik i Hala
Postadresse: Postboks 124, 3529 Rarve
www.adventist.no
oost.dnu@adventist.no
Tlf: 32 16 16 70 / Faks: 32 16 16 71
Bankforr: 3000.30.33100
Leder: Victor Marler
E-post: victor.marler@adventist.no
Sekretær: Finn F. Eichhoff
finn.eichhoff@adventist.no
Økonomistef: Johann E. Johannsson
johann.johannsson@adventist.no
Adventistkirkenes ressursenter:
Vik Sentar, Postboks 103, 3529 Rarve
Tlf: 32 16 15 52
ordre@norskboldforlag.no

Nordnorsk distrikt

Stuortveien 6, 9014 Tromsø
Tlf: 465 41 322, oost.nd@adventist.no
Leder: Tom Anzalan

Vestnorsk distrikt

Postboks 6, 5358 Piel
Tlf: 911 20 735, oost.vnd@adventist.no
Leder: Øyvind Glenzato

Østnorsk distrikt

Geminivåen 26, 3213 Sandefjord
Tlf: 990 34 456, oost.ond@adventist.no
Leder: Rolf Andvik

Kurbader

Alvassata 74, 0180 Oslo
Tlf: 22 20 64 14 / 936 93 060 /
Faks: 22 20 64 14, oost@kurbadest Oslo.no

ADRA Norge

Pb. 124, 3529 Rarve
Tlf: 31 01 88 00 / Faks: 32 16 16 71
Bankforr: 3000.30.31035
www.adranorge.no
oost@adranorge.no

Norsk Bibelinstitutt

Vik Sentar, Postboks 133, 3529 Rarve
Tlf: 32 16 16 32 / Faks: 32 16 16 31
Bankforr: 3000.30.22222
Faktor: Kjell Aune
www.norskibibelinstitutt.no
ordre@norskibibelinstitutt.no

Hope Channel Norge

Postboks 124, 3529 Rarve
Tlf: 32 16 16 70 / Faks: 32 16 16 71
Bankforr: 3000.30.37777
www.hopechannel.no
oost@hopechannel.no

Norsk Bokforlag AS

Postboks 103, 3529 Rarve
Tlf: 32 16 15 50 / Faks: 32 16 15 51
Bankforr: 3000.30.32600
www.norskboldforlag.no
ordre@norskboldforlag.no

Tynfjord videregående skole

Tynfjordveien 25, 3530 Rarve,
Tlf: 32 16 26 00 Faks: 32 16 26 01
www.tynfjord.vgs.no
oost@tynfjord.vgs.no

Norsk helse- og avholdsforbund

v/Per de Lasse, Postboks 124, 3529 Rarve
Tlf: 32 16 16 70 / Mob 901 83 859
E-post: oost@norskavholdsforbund.no

Skogli Helse- og Rehabiliteringssenter

2614 Lillehammer
Ressort: 61 24 91 00
Inntakskontor: 61 24 92 00 / Faks: 61 24 91 99
www.vial.no
E-post: skogli@vial.no

Mossaredshjemmet

Plutsveit 24, 3226 Sandefjord
Tlf: 33 48 81 00 / Faks: 33 48 81 88
www.mossared.no, oost@mossared.no

Syvendedags Adventistkirkenes

samlingsforening
Leder: Odd-Henrik Olsen
Tlf: 924 15 928
E-post: odd.henrik.olsen@adventist.no
Bankforr: 3000 26 41867

Adventist er Syvendedags Adventistkirkenes offisielle organ i Norge. Bladet sendes kostnadsfritt til medlemmer av norske adventistmenigheter basert i Norge. Andre kan bestille bladet ved Norsk Boldforlag. Pris: kr. 225 pr. år. Til utlandet koster bladet kr. 275 pr. år.

Stoff til bladet må være innlevert senest den 2. i hver foregående måned.

Lagret: Norsk Boldforlag og Ezzedots AS
Trykk og innbinding:
07 PrintMedia AS

Sett ditt håp til Herren! Vær frimodig
og sterk, ja, sett ditt håp til Herren!
Salm 27,14

Innhold

- 3 Uakseptable investeringer
- 4 Aktivitetskalender
- 5 Hva lengter du etter i menigheten?
- 6 DNU ber om stans i GCs investeringer
- 8 Nyheter
- 10 Effektivisering av Adventistkirkens arbeid
- 11 Retningslinjer for beregning av tienden
- 12 ADRA
- 14 Nyheter
- 15 TVS-kontakten
- 20 Landsinnsamling TVS
- 22 Adventister blant Norges urbefolkning
- 25 Vi gratulerer
- 26 Prosess 2018
- 28 Vi minnes
- 31 Barnesiden
- 32 Ambassadører i Israel og Norge

AdventistInfo Nyhetsbrev

Adventistkirken sender et elektronisk nyhetsbrev hver uke. Du får de ferskeste nyhetene gratis til din e-postadresse.

Start abonnement:

Send en blank e-post til:
adventistinfo-subscribe@listserv.adventist.org
no fra den e-postkontoen du vil motta utsendelsene til.

Følg oss på Facebook

facebook.com/adventist.no

Adventnytt og Tidens Tale på nett

Du finner en elektronisk utgave av *Adventnytt* og *Tidens Tale* på Adventistkirkens nettsider, www.adventist.no, under menyen «Publikasjoner».

Forside: Fredrik Schneider

Uakseptable investeringer

Av Tor Tjeransen

Adventister i Norge er sjokkerte over opplysningene om at Adventistkirkens verdensforbund (Generalkonferensen) i flere tiår har foretatt investeringer i våpenindustrien. (Se artikkel på side 6.)

Norske adventister har alltid stått for en grunnleggende pasifistisk holdning, i likhet med mange av våre trosfeller i det øvrige Europa. Vernepliktige adventister har i generasjoner søkt siviltjeneste framfor regulær førstegangstjeneste. For oss har ordene: «Du skal ikke slå i hjel» i det sjette bud vært avgjørende for at vi ikke under noen omstendighet har villet bære våpen.

Med en slik grunnholdning blir det fullstendig uforståelig at vår verdensledelse har tillat aksjeinvesteringer i firmaer som driver med produksjon og salg av våpen. Lederen for Adventistkirken i Norge reagerte derfor umiddelbart da han ble kjent med disse forhold og ba Generalkonferensen om å trekke seg ut av slike investeringer. Vår egen divisjon, Trans-Europeisk divisjon (TED), samt den Inter-europeiske divisjon (EUD), som dekker det sørlige Europa, har også kommet med tilsvarende innspill til ledelsen i Silver Spring.

For de fleste adventister i Norge fremstår det som utrolig at denne praksisen kan ha pågått i flere tiår uten at ledelsen i Norge har vært klar over det. Forklaringen på det er hovedsakelig at Generalkonferensens regnskaper blir behandlet i styremøtet i april, der unionslederne utenfor Nord-Amerika vanligvis ikke deltar. Den rapporten som gis ved hovedstyremøtet i oktober, det såkalte Annual Council, gir bare et generelt bilde av den gjennomsnittlige avkastningen av pengeplasseringene, selv om det ferdigstilte regnskapet skal være tilgjengelig for dem som spør, også ved det styremøtet.

Et annet moment er at det komplette regnskapet for de fond Generalkonferensen forvalter, er en svært omfattende affære. Regnskap og revisjonsberetning for disse fondene utgjorde et dokument på 297 sider for regnskapsåret 2016. Det sier seg selv at administratorer med svært mange saker som skal behandles i den korte perioden de er ved hovedkontoret for et styremøte, ikke har anledning til å finkjemme tre hundre sider med regnskapstall på jakt etter upassende investeringer. Man har forholdt seg til disse regnskapene i tillit til at investeringene selvsagt hadde en høy etisk standard. Tilliten til det har tydeligvis vært ubegrunnet.

Fra vårt norske ståsted med erfaring fra Oljefondets strenge etiske retningslinjer, hadde vi vel regnet med at Generalkonferensen foretok investeringer etter minst samme høye standard. Men avsnittet som omhandler etikken i pengeforvaltningen i Generalkonferensens omfattende regelverk for investeringer (Working Policy S 85), er sørgelig mangelfullt. Der sies det bare at man skal følge Jesu eksempel og at det i praksis innebærer at det ikke skal investeres i selskaper som ikke er i harmoni med Syvendedags Adventistkirkens verdier.

Ingen i Europa hadde sett for seg at de personer ved Generalkonferensen som har ansvar for forvaltningen, kunne få det å følge

Det er særdeles upassende at vårt kirkesamfunn har investeringer i forsvarsindustrien.

Jesu eksempel til å inkludere investeringer i selskaper som produserer tanks, geværer og ammunisjon. Særlig ikke når de samme personene har en krystallklar intern regel om at det ikke skal kjøpes aksjer i selskaper som driver med tobakk, alkohol eller koffeinholdige drikker. Med de opplysningene vi har blitt kjent med i løpet av februar, blir bildet at Generalkonferensens forvaltere har sagt nei til investeringer i cola, men ja til investeringer i maskingevær og granatkastere. Det er uforståelig. Mildt sagt.

De investeringene vi snakker om nå, er gjort delvis med penger Generalkonferensen selv har, men hovedsakelig med penger som tilhører distrikter, unioner og institusjoner i USA. Noen har hevdet at Generalkonferensen ikke burde investert i aksjer i det hele tatt. Det er neppe et vel gjennomtenkt standpunkt. Det er viktig at penger satt til side for å dekke pensjonsforpliktelser ikke forvaltes på en slik måte at kjøpekraften svekkes år for år. I lignelsen om talentene kritiserte Jesus selv han som ikke hadde investert pengene slik at han kunne få renter av dem. Vi må også huske på at det er generalforsamlingene og styrene i de enkelte distriktene, unionene og institusjonene som har ansvaret for hvordan pengene i deres organisasjonsledd forvaltes.

Men uansett hvem som har ansvaret for pengeplasseringene, synes vi i Norge at det er særdeles upassende at vårt kirkesamfunn har investeringer i forsvarsindustrien. Vi mener Generalkonferensen har utvist svært dårlig skjønn. Vi forventer at Europas synspunkter i denne saken blir hørt og at Generalkonferensens retningslinjer for investeringer blir styrket, slik at alle investeringer holder høy etisk standard.

REDAKTØR: Tor Tjeransen leder medieavdelingen og avdelingen for samfunnskontakt og religionsfrihet.
tor.tjeransen@adventist.no

Aktivitetsskalender

April 2018

1.-2.	Matteson påsketreff
6.-8.	Reddet
11.	Telefonstyremøte NND
16.	Rektormøte
19.-22.	ADRA-jubileum 25 år
21.	ADRA jubileumsdag
22.	Styremøte SABU
27.-29.	Forberedelseshelg til solidaritetstur

Mai 2018

3.	Pastortreff ØND
11.-13.	Inspirasjonshelg
25.-26.	Årsmøte VND
27.	Styremøte VND

Menighetskalender

April 2018

14.	Menighetsmisjonens dag
14.	Offer: Verdensmisjonen
21.	Litteraturdagen
21.	Offer: Sommerfryd

Mai 2018

5.	Offer: Unionens og Divisjonens katastrofeoffer
12.	Offer: Norsk Bibelinstitutt

Hvordan brukes kollekten:

14. april: Verdensmisjonen

Offeret går til å opprettholde misjonsaktiviteter rundt om i verden.

21. april: Sommerfryd

Mange speiderleirer, ledersamlinger og andre stevner er blitt avholdt på Sommerfryd leirsted ved Rossfjordvatnet i Lenvik kommune. Unionsstyret har vedtatt at kollekten til Sommerfryd skal tas opp i hele landet.

5. mai: Unionens og divisjonens katastrofefond

Pengene settes på fond for at man til enhver tid kan ha midler i beredskap, slik at øyeblikkelig hjelp kan ytes i forbindelse med katastrofer, slik som jordskjelv, oversvømmelser, krig og hungersnød.

12. mai: Brevskolen, Norsk Bibelinstitutt (NBI)

Gavene går til NBIs landsomfattende evangeliske arbeid – både til trykking og forsendelse av leksene, til utarbeidelse av nye kurs, til annonsering og til den daglige driften.

Hva lengter du etter i menigheten?

Av Willy Aronsen

Gud lengter etter at hans barn skal representere ham på en slik måte at mennesker i vår tid kan forstå at Jesus lever og er virkelig. Dette gjør han gjennom deg og meg som individer, men også gjennom det fellesskapet vi tilhører. Etter mange besøk i menigheter i hele landet siden jeg startet opp min tjeneste i Norge sist høst, har jeg lagt merke til at mange lengter etter at vi skal bevare og utvikle våre trofaste medlemmer, og ønske enda flere inn i vårt fellesskap. Lengselen gjennom mitt liv, og det vitnesbyrd jeg gir i fellesskapet, hører sammen. Jeg er kalt til å følge Jesus, men også til å elske mine medmennesker på en slik måte at verden kan se Jesus og hans kjærlighet i vårt fellesskap. Jeg setter stor pris på å få møte så mange levende menigheter som skaper plass for livet med Jesus. De er møteplasser som bekrefter og bryr seg om andre mer enn seg selv. Menigheter er levende mennesker som lengter.

Lengsel utvider hjertet og gjør oss mer levende. Misnøye krymper hjertet og gjør det tyngre å leve. Å kunne skille mellom disse drivkreftene, ser ut til å være en av livets hemmeligheter. Den som bevarer lengselen og avviser misnøyen, får et bedre kompass på ferden og ikke så mye å bære på. Den som fanges i misnøye, mister retningen på ferden og blir en byrde for seg selv og omgivelsene. Da skriver man ut sin frustrasjon bl. a. på sosiale medier.

Det finnes en forunderlig tiltrekning i den negative energien som alltid kretser rundt det som savnes. På det personlige plan finner man fram til alle tenkelige feil, fra kroppslige defekter til den utdannelsen man mangler. Mens man tenker på det negative, kommer man kanskje på at kjøkkenet burde renoveres. Verden lever godt av denne misnøyen. Istedenfor å oppmuntre og drømme, lar vi lengselen kneble oss. «Det burde skje mer i menigheten.» «Sangen og musikken holder ikke mål.» «For ikke å snakke om taleren. Nei, neste sabbat vil jeg sitte i min egen sofa i pysjen og se en god taler på TV.» Da bygger vi ingen levende menighet, men forsterker bare misnøyen. Noen jager pastoren med stadig nye forslag og nye prosjekter. Eller enda verre: den stille antydningen om at pastoren ganske enkelt ikke "leverer". (Er det et virkelig livgivende og oppmuntrende ord?)

Det er her vår lengsel settes på prøve. Hvordan kan vi vite at det handler om frisk lengsel etter Gud, eller om det er noe som har kjørt seg fast i frustrasjon? Like viktig som det er å øse fra lengselens sprudlende kilde, er det å unngå misnøyens sterile ørken. Hvordan se forskjellen? To ting kan nevnes:

Misnøye oppstår fra ferdige bilder. Det er slik det skal være, ellers er jeg ikke fornøyd. Misnøyen er knyttet til bestemte former, ord og uttrykksmåter. Hvis virkeligheten tar en annen form, leder det til skuffelse. Reklamen har forstått det for lenge siden. De lager sitt eget produkt, forbrukeren som hele tiden er utilfreds. Kirken

Misnøyen gjør det tungt å puste.

skal ikke være den plassen. Der skal du bli inspirert og utrustet til tjeneste!

Det andre er ettersmaken. Jesus sier: "På frukten skal dere kjenne dem." Vi som ønsker å følge etter han som er veien, sannheten og livet, skaper denne lengsel ved Den hellige ånd som får plass i livet vårt.

Misnøyen gjør det tungt å puste. Den skaper kvelende følelser av skyld og utilstrekkelighet. Da havner man fort i kynisme og bitterhet, som en sa: "Det trodde også jeg en gang."

Lengselen oppstår ikke i et tomrom som er ferdigtapetsert med idealbilder, men fra et åpent hjerte. Hjertet som tørster mer etter det som smaker virkelighet enn det som er krav man skal leve opp til. Derfor kan din og min lengsel glede seg over alle skritt i rett retning enn at det gir sure oppstøt om alt som mangler.

Også her gir ettersmaken oss en ledelse. Lengselen rydder plass for takknemlighet over det lille, en lyst til å søke videre, en åpenhet for å prøve andre veier. Lengselen hjelper oss til å ane Guds virkelighet for oss, som han har lovet. Vi trenger ikke presse virkeligheten inn i ferdige former. Den lengsel Gud gir oss, er et sikrere kompass enn misnøyen. Da kommer også liv og vekst.

Willy Aronsen leder avdelingen for menighetsmisjon og pastoravdelingen i Adventistkirken i Norge.

DNU ber om stans i GCs investeringer i våpenindustrien

Victor Marley, leder for Adventistkirken i Norge, ber **Generalkonferensen (Adventistkirkens verdensledelse) stanse alle investeringer i selskaper innenfor våpenindustrien.** Tidligere i uken kom det fram i sosiale media at Generalkonferensen har aksjer i firmaer knyttet til våpenindustrien gjennom investeringsfond. Generalkonferensen forvalter på vegne av en rekke enheter innenfor Syvendedags Adventistkirken.

Av Tor Tjeransen

– Det er helt uakseptabelt at Generalkonferensen foretar investeringer i selskaper som direkte eller indirekte er knyttet til våpenindustrien, sier Marley. Han viser til den strenge investeringspolicy som gjelder for Adventistkirkens Trans-Europeiske Divisjon, som forbyr investeringer i våpenindustrien.

– Vi ber om full åpenhet og forventer at Generalkonferansen trekker seg ut av investeringer som ikke harmonerer med Adventistkirkens tro, lære og verdier. Vi ber om at denne saken tas på alvor og at den settes på agendaen når Generalkonferensens styre møtes i april.

I en årrekke har flere av de fondene Generalkonferensen forvalter, hatt eierandeler i selskaper med virksomhet innenfor forsvarsteknologi. Dette har vært en del av en stor forvaltningsportefølje med investeringer i mange bransjer.

Ukjent for unionsledere

Kunnskapen om investeringene i forsvarsteknologi kommer som en overraskelse på mange unionsledere utenfor USA. Generalkonferensens regnskap blir behandlet ved styremøtet i april hvert år. Her deltar ikke unionslederne i unioner utenfor Nord-Amerika. De deltar kun ved styremøtet i oktober, det såkalte Annual Council. Årsregnskapet og investeringsoversikten er imidlertid tilgjengelig for de styremedlemmer som ønsker disse dokumentene, ved Annual Council.

Under Generalkonferensens hovedforsamling i San Antonio i 2015 stilte Tom Angelsen, distriktsleder i Adventistkirkens Nordnorske distrikt, spørsmål om etiske standarder for kirkens aksjeinvesteringer. Han spurte spesifikt om kirken trakk seg ut av selskaper som ikke kunne forsvares

ut fra våre etiske retningslinjer. Du kan se referatet her: <http://www.adventistreview.org/gcs2015-fourth-business-meeting>

Generalkonferensens daværende økonomisjef, Robert Lemon, forsikret om en høy etisk bevissthet og opplyste om at man hvert år analyserer alle selskaper man har investeringer i, for å se om det er endringer i selskapene som fordrer at man skal trekke seg ut. Europeiske delegater til generalforsamlingen kunne neppe forestille seg at denne årlige gjennomgangen ga grønt lys til investeringer i selskaper som er inne i våpenindustrien. Angående etiske retningslinjer henviste Lemon til Generalkonferensens Working Policy.

Den del av policy som regulerer rammen for fondsforvaltningen, inneholder bare generelle vendinger om etisk forvaltning. Seksjon S 85 10 sier: «Filosofi – komiteer og enkeltpersoner autorisert til å investere fond for trossamfunnet må alltid være bevisst sitt ansvar som forvaltere. Under Den hellige ånds veiledning bør de med varsomhet og klokskap søke å etterligne Mesteren både i stil og innhold. I praksis betyr det at man ikke skal gjøre direkte investeringer i visse bransjer som ikke er i harmoni med Syvendedags Adventistkirkens verdier. Det betyr også at integritet og rettferdighet er prinsipper som skal styre alle transaksjoner med andre part.»

Generalkonferensen forvalter egne penger samt midler på vegne av distrikter, unioner, divisjoner og institusjoner i kirken. Dette er hovedsakelig enheter i Nord-Amerika. Om lag 60 % av disse midlene er i innskuddsbaserte pensjonsordninger. Eier av disse pengene er ikke kirkesamfunnet, men de enkeltpersonene som pensjonsinnskuddene er gjort på vegne av. De øvrige 40 % av pengene Generalkonferensen forvalter, består typisk av midler fra forvaltningskapital, byggefond og øvrige fond fra distrikter, unioner, divisjoner og institusjo-

ner. Det er generalforsamlingene og styrene i disse underliggende enhetene som har myndighet til å avgjøre om pengene skal forvaltes i aksjefond, og i så fall i hvilke fond. Generalkonferensen administrerer 19 forskjellige fond med noe ulik risiko.

Generalkonferensens respons

I en uttalelse fra Generalkonferensens investeringsavdeling som respons til opplysningene om investeringer i våpenindustrien, heter det: «Som generell regel søker Generalkonferensen en forsiktig tilnærming ved å ha en svært variert investeringsportefølje med forskjellige investeringsstrategier basert på de beste rådene vi kan få.» Selskaper som driver virksomhet knyttet til tobakk, alkohol, pengespill, pornografi, kjøtt og koffeinholdige drikker investeres det ikke i, fordi slike selskaper ikke er i harmoni med Adventistkirkens verdier, opplyser Generalkonferensens fondsforvalter, Timothy Aka.

Aka, som er assosiert økonomisjef og porteføljeforvalter i Generalkonferensen, opplyser at avdelingen arbeider med å luke ut andre selskaper fra porteføljen. Dette dreier seg om selskaper innenfor forsvarsindustrien, selskaper med miljøskadelige aktiviteter og selskaper som utnytter ansatte eller har mangelfull ledelse.

– Vi ønsker å være et godt eksempel for både medlemmer og institusjoner når det gjelder investeringer av fondsmidler. Herren har betrodd oss, sier Aka.

Aka minner om at den investeringspraksisen Generalkonferensen følger, ikke er ny, og at investeringene ikke på noen måte er hemmelige.

– Generalkonferensen har fulgt denne investeringspraksisen i flere tiår og oversikten over hvilke selskaper vi har investeringer i, har vært gjort tilgjengelig for styret hvert år.

Trans-Europeisk Divisjon vil ha innstramning

Trans-Europeisk Divisjon støtter arbeidet med å styrke retningslinjene for etiske investeringer og vil følge opp denne saken overfor Generalkonferensen. Divisjonens ledelse er tydelig på at de ønsker strengere etiske rammer for Generalkonferensens investeringer.

Den norske union har søkt å skaffe så mye informasjon om denne situasjonen som mulig, men erkjenner at det kan være sider ved Generalkonferensens investeringspraksis vi ennå ikke kjenner fullt ut.

Den norske union har kun mindre beløp plassert i aksjer.

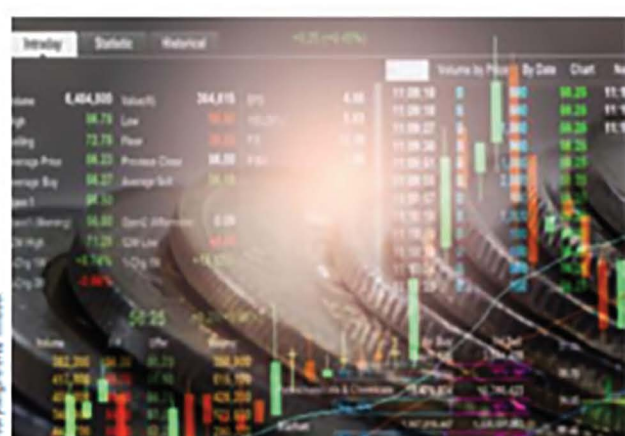
I en e-post til Generalkonferensens økonomisjef minner Victor Marley om at europeiske adventister alltid har hatt et pasifistisk standpunkt og at det for mange har kostet mye å stå for en slik etikk. «Avslø-

ringen av at Generalkonferensen investerer i våpenindustrien, føles som et svik for europeiske adventister og er et slag i ansiktet når det gjelder vår etiske integritet.»

Skuffelse i Norge

Unionsleder Victor Marley forstår god den skuffelsen mange adventister i Norge opplever nå. Til dem skriver han:

«Til våre medlemmer i Norge vil jeg si at jeg har vært skuffet over «menigheten» mange ganger. Jeg er skuffet i dag også. Men virkeligheten er at Generalkonferansen ikke er menigheten. Det er du og jeg, og de rundt oss der vi er, som er menigheten. Gud har frelst oss, og invitert oss til å være med i hans oppdrag i verden. Vi kan bidra til at våre menigheter reflekterer Guds budskap gjennom Hosea: «For jeg vil ha kjærlighet, ikke slaktoffer, gudskjennskap framfor brennoffer» (Hos 6,6). På

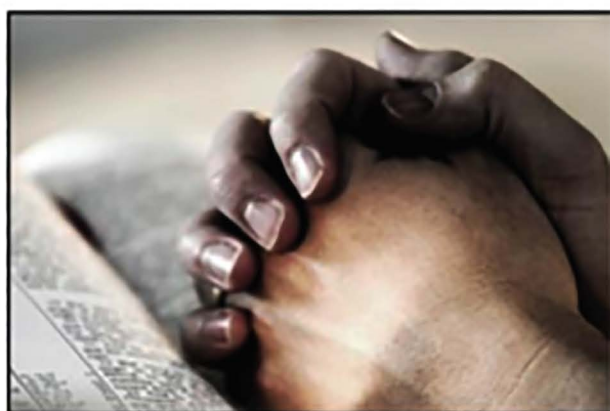

Adventistkirken i Norge protesterer mot Generalkonferensens investeringspraksis og ber om endringer i de etiske retningslinjene.

slike dager som dette, velger jeg å fokusere på Guds kall til meg, og at jeg kan gjøre Gud kjent der jeg er. Vi i Norge kan være en profetisk stemme ikke bare i verden «der ute» men også i vår egen organisasjon.»

BØNNESEMINAR

Halvorsbøle | 24. - 26. august, 2018

TEMA Tilbedelse i endetiden

«La oss holde urokkelig fast ved bekjennelsen av håpet, for han som ga løftet, er trofast. La oss ha omtanke for hverandre, så vi oppgløder hverandre til kjærlighet og gode gjerninger... La oss oppmuntre hverandre, og det så mye mer som dere ser at dagen nærmer seg.» -Hebr. 10, 23-25

Deltagere fra Norge, Sverige og Danmark. Talene blir på norsk og dansk.

Pris: 1.550,- per pers, enerom 1.350,- per pers, dobbeltrom - alt inkludert.

Betal til konto 300.30.33100

Påmelding: Ring eller send en e-post til Solveig Krusholm (påmeldingen er aktiv ved betaling): 32 16 16 70 | solveig.krusholm@adventist.no

Fest og felleskap i Ålesund

Med familiegudstjenester og en tilgjengelig pastor, betyr menigheten i Ålesund noe for byen.

Av Victor Marley

Menighetsfellesskapet kan bety enormt mye når mennesker prater uformelt, smiler, ler, og spiser sammen. Når vi attpåtil vet at det ofte er det sosiale som knytter mennesker til menigheten, er det vanskelig å overvurdere slike samvær.

Det var derfor en glede for meg å besøke menigheten i Ålesund i begynnelsen av februar. Menighetene i Molde og Ålesund var sammen for å tilbe Gud gjennom bibelstudium og gudstjeneste, etterfulgt av festmiddag og sosialt samvær.

I flere år har Astrid Hovden og Ålesund menighet hatt familiegudstjenester en gang i måneden. Vidar Hovden har arrangert seminarer, og passer på å være synlig og tilgjengelig i lokalmiljøet. Disse tiltakene har ført til at Ålesund menighet betyr noe for ganske mange i området, og flere er innom kirken. Festmiddagen etter gudstjenesten var derfor en ypperlig anledning til å feire at Gud velsigner byen gjennom menigheten.

Det var ingen tvil om at alle var inkludert, til og med unionslederen. Noen ganger føler vi at våre menigheter er små, men når Gud er med, er det ikke antall medlemmer som avgjør om vi betyr noe for nærmiljøet vårt.

På menighetsfesten for Ålesund og Molde var det tydelig at både små og store var inkludert. Victor Marley deltar i lek sammen med barna.

Programmene til Hope Channel Tyskland vil nå være tilgjengelig på kabelnettet til Unitymedia i delstatene Nordrhein-Westfalen, Hessen og Baden-Württemberg. Bildet er fra kontraktunderskriften. Fra venstre: Norbert Dorotik, leder for Central Rhenish Conference; Klaus Popa, leder for Stimme der Hoffnung; Christian Hindennach, viseformann for markedsføring og produksjon, Unitymedia; Martin Peters, økonomisjef i Northern Rhenish-Westfalian Conference; Erhard Biró, leder for Baden-Wuerttemberg Conference. Foto: Sven Fockner/ADAMS.

Hope Channel Tyskland på kabelnett

APD, Adventistischer Pressedienst Deutschland

Hope Channel i Tyskland har nylig lyktes med å få sine sendinger på en stor tilbyder av TV over kabelnett. Nylig undertegnet Hope Channel Tysklands direktør, Klaus Popa, en avtale med Unitymedia om å levere kanalens sendinger til de tre delstatene Nordrhein-Westfalen, Hessen og Baden-Württemberg.

– For oss er det en historisk dag at vi nå kan sende over kabel i Nordrhein-Westfalen, Hessen og Baden-Württemberg. I disse delstatene når Hope Channels sendinger nå ut til 95 prosent av befolkningen. Dermed øker rekkevidden med om lag 50 prosent. Tretten millioner mennesker kan nå få del i Bibelens håp og Bibelens Gud gjennom Hope Channels sendinger, sa Klaus Popa. De kabelnettene Hope Channel Tyskland har vært på fram til nå, har vært mindre, lokale nett.

Christian Hindennach, direktør for Unitymedia, var også tydelig på at det er viktig for firmaet å tilby sine kunder er bred palett med programmer. – Vi gleder oss over at vi med Hope Channel har fått en ny kristen familiekanal i vårt kanalutvalg, sa Hindennach.

Hope Channel Tyskland drives av Syvendedags Adventistkirken i Tyskland og hører med i det globale nettverket av TV-stasjoner innenfor Hope Channel-familien.

Velkommen til årsmøte

Vestnorsk distrikt
Adventistkirken i Bergen
25. – 26. mai 2018

Hovedtaler i år er: **Sigve Tonstad**

Sigve Tonstad skulle være godt kjent for de fleste. Han har inntil nylig undervist i teologi ved Loma Linda University sør i California.

Mer informasjon om program for voksne, tenåringer og barn, påmeldingsdetaljer, priser på overnatting og måltider finner du i brosjyrene som kommer til Adventistkirkene i VND fra uke 10.

Velkommen til et inspirerende årsmøte i Bergen.

VinterRelation, 9. – 11. februar 2018

Av Melissa Myklebust

Det ble omsider fredag kveld, mørket hadde senket seg over Sommerfryd, Adventistkirkens leirsted i Nord-Norge. Dessverre for oss søringer var det ikke noe nordlys å se, men snøen lå hvit og stille på utsiden. Inne var det dog full fest, da 32 ungdommer var samlet på VinterRelation. De hadde kommet kjørende helt fra Alta i nord, til Lofoten i sør, en herlig gjeng. Adam Hazel hadde inspirerende andakter og delte ting om Gud, kristentro og egenverd som han selv skulle ønske han visste da han var tenåring. Etter andakt, god mat og bli-kjent aktiviteter, var vi klare for litt hvile før den actionfylte sabbaten.

Frokosten var nydelig, andakten spennende, og hva er vel ikke bedre enn å gå ut om formiddagen for å nyte finværet og vinteren? Aktivitetene som fulgte, var selvfølgelig snøscooterkjøring, eller snøscooterpåsitting, eller snørekjøring (å stå bak på ski), noe som var utrolig artig. Hva gir vel mer adrenalinkick enn å sitte på en snøscooter som kjører full fart bortover sletta, hopper på en snøfonn, og steiler før den suser videre? Det var ikke vanskelig å se at mange av ungdommene syntes det var kjekt med litt ordentlig fart og spenning. Den andre uteaktiviteten var en skikkelig vikingaktivitet. Men er man norsk, så er man norsk, for nå skulle det isbades. Det var mellom 80 og 90 grader i badstua og minus 7 grader ute. Så etter å ha sverta livet av oss en liten stund, var det bare deilig å hoppe nedi hullet i isen og dyppe seg blant isklumpene som fløt rundt, for så å løpe inn i badstua igjen og gjenta prosessen. Jeg tror nesten aldri jeg har møtt en tøffere gjeng, for omtrent samtlige ungdommer og voksne tok seg en dukkert. Friskt og deilig var det. Bra for helsa er det visst også!

Da mørket senket seg, var det på ny tid for deilig mat, andakt og mer lek og konkurranse. Og da kakedekorasjonskonkurransen var over, og snacksen var fortært, skulle man tro moroa var over for denne gang. Men, nei da. Da var det ny runde med isbading for de som ville, før vi blundet et par timer og reiste hjem på søndag.

Jeg må bøye meg i støvet for de tøffe tenåringene i nord, som står på, bader i isvann, freser rundt på snøscooter, løper og leker på ski, tar enhver utfordring på strak arm, deler spennende tanker, skriver fantastiske lovsanger, alltid er positive. Ja, for en fantastisk gjeng! Takk for en uforglemmelig helg!

Det var forfriskende med et isbad i Rossfjordvatnet etter en god økt i badstuen.

Foto: Fredrik Schneider.

Hold godt fast! Ellers går du på rumpa når snøscooteren akselererer.
Foto: Fredrik Schneider.

Høytidssabbat i Bø i Vesterålen

Den 1. januar begynte Kenneth som pastor med ansvar for menighetene Bø, Melbu og Sortland. Adventistkirken nordnorsk distrikt er svært takknemlig for at Marianne, Kenneth og Åsne Bergland har flyttet til Nord-Norge.

Sabbaten 3. februar var det en høytidssabbat i Bø med felles samling for de tre menighetene i Vesterålen. Under gudstjenesten var alle samlet rundt Marianne, Kenneth og Åsne for å be om Guds velsignelse over Kenneth og familiens tjeneste i Vesterålen og Adventistkirken i Norge.

Tom Angelsen

Familien Bergland sammen med Tom Angelsen i Adventistkirken i Bø i Vesterålen. Foto: Anne-Lise Wiik Robertsen

Bolig og arbeid ønskes

Vi er en adventistfamilie på 6. Barna er 2, 4, 6 og 7 år. Vi ønsker at våre barn skal få være elever ved Tyrifjord skole og barnehage. Vi ønsker også å være en del av felleskapet i kirken. Vi bor for tiden på Sørlandet, men 1. juli 2018 (før skolestart) ønsker vi å flytte. Vi ønsker helst 4 soverom, men er klar over at det er vanskelig å finne, så vi er åpne for å finne en løsning med færre soverom. Vi ønsker å bo i området ikke for langt unna skolen. Kontakt Christine Klev tlf 99490677, Trond Klev tlf 46764886.

Effektivisering av Adventistkirkens arbeid

Finnes det måter vi kan effektivisere måten vi driver Adventistkirken i Norge? Det spørsmålet stilte Bjørn Eivind Holm til pastorene i Vestnorsk distrikt på pastorsamlingen midt i februar. Senere på dagen stilte han det samme spørsmålet til pastorene i Østnorsk distrikt. Holm er leder for en organisasjonskomité oppnevnt i kjølvannet av generalforsamlingene i 2015.

Av Tor Tjeransen og Widar Ursett

Holm minnet om at adventistene i Norge har drøftet organisasjonsmodeller i tretti år. Han og komiteén som han står i spissen for, ønsker ikke en reprise av disse diskusjonene. Han ønsker en bredere tilnærming til spørsmålet. I stedet vil han få fram gode ideer til hvordan menigheter, pastorer og administratorer kan jobbe smartere.

Innspillene fra pastorene i Norge er viktig i arbeidet med å fremme et forslag til unionens generalforsamling i 2020. Holm var tydelig på at komiteén ønsker å forankre alle forslag i pastorgruppen.

– Vi ønsker ikke å komme til generalforsamlingen med forslag som to tredjedeler av pastorgruppen er motstandere av, sa Holm.

Derfor var det en komiteeleder i tydelig lyttemodus som møtte Adventistkirkens pastorer. Han ønsket å høre deres perspektiv på hvilke ting som fungerer godt, og hva som ikke fungerer så bra.

Finn Andersen, pastor i Kristiansand og medlem av organisasjonskomiteén, påpekte at det er en markert forskjell i virkelighetsforståelsen av forholdene rundt omkring i det langstrakte landet vårt.

– Veldig få på det sentrale østlandsområdet skjønner hva det innebærer å ha pastoransvar på Nord-Vestlandet med sju timers reisevei til ytterpunktene av pastor-distriktet.

Pengestrømmene i Adventistkirken var et av temaene Holm ønsket å få innspill om. Distriktslederen i Vestnorsk distrikt, Øyvind Gjengstø, nevnte at av tiendeinntektene i Vestnorsk blir ca. 2,4 millioner brukt til fellesutgifter.

– Jeg skulle gjerne hatt noen av de pengene her i distriktet, slik at jeg kunne ansatt en avdelingsleder som kunne bo og arbeide i Vestnorsk distrikt, sa Gjengstø.

Vidar Hovden, pastor i Ålesund, minnet om at vi har for mange ønsker og ideer, men for få ressurser.

– Adventistkirken er som en mann med et alt for kort ullteppe. Enten fryser han oppe, eller så fryser han nede, sa han.

Også i Østnorsk distrikt var pastorene opptatt av pengestrømmen, og Dagfinn Møller Nielsen, medlem av organisasjonskomiteén, noterte seg behovene for større handlingsevne og langtidsplanlegging i lokalmenigheter.

– Det er mulig å se på bevilgningsmodellen som benyttes i statlige instanser. Underliggende etater blir tildelt bestemte beløp som etatene kan benytte til sitt arbeid. Disse pengene blir likevel ikke overført til lokale konti. Når en lokal aktivitet har utløst ressurser, blir de så etterbetalt fra statens budsjett for den bestemte etaten. Dersom ikke alle midlene benyttes, blir de sittende i sentralledet.

David Havstein fulgte opp med å minne komiteén på den bekymring som ofte dukker opp i slike samtaler.

– Vi må se på om det er områder på sentralt hold vi kan skjære ned for å skape ressurser regionalt. Vi er overadministrert.

Andre forslag som Bjørn Eivind Holm fikk med seg, var behovet for å legge til rette for mer teamarbeid blant pastorene, og ønsket om å avskaffe beordringssystemet. Holm har også fått nyttige innspill fra pastorene i Nordnorsk distrikt.

Komiteén fortsetter sitt arbeid, og alle

Bjørn Eivind Holm ville vite hvilke tanker pastorene i Vestnorsk distrikt og Østnorsk distrikt hadde om hvordan Adventistkirkens arbeid kan effektiviseres. Han møtte pastorene da de to distriktene arrangerte separate pastorsamlinger midt i februar. Foto: Tor Tjeransen/ADAMS.

som har ideer og tanker om effektivisering av Adventistkirkens arbeid, er velkommen til å ta kontakt med medlemmene i komiteén.

Organisasjonskomiteén ble oppnevnt etter vedtak i generalforsamlingen for Den norske union i 2015 og skal rapportere til generalforsamlingen i 2020. Følgende personer er medlemmer av komiteén: Bjørn Eivind Holm (leder), Finn Andersen (VND), Bjørn Knutsen (VND), Hilde Huru (NND), Vinjar Fønnebo (NND), Cato Steinsvåg (ØND), Dagfinn Møller Nielsen (ØND) og Edel Krøll (ØND).

Retningslinjer for beregning av tienden

Etter bibelstudiene om forvaltning første kvartal 2018, har enkelte spurt om retningslinjer for beregning av tienden. Her gjengir vi noen råd fra et hefte utgitt av unionen i 1987.

I. Tiende: Tiende er 10 prosent av personlig inntekt.

II Betaling av tienden:

A Når tienden skal betales: Tienden bør betales som førstegrøde når den personlige inntekt blir mottatt. I de tilfeller der den egentlige inntekt er beregnet bare ved avslutningen av en regnskapsperiode, selv om inntekt er mottatt i løpet av perioden, bør tiende betales inn systematisk, basert på forhåndsberegninger, og så endelig fastsettes ved periodens slutt.

B Til hvem tienden må betales: Tienden er Herrens og bør betales til «forrådshuset», distriktets kasserer, gjennom menigheten som tiendebetaleren er medlem av. Dette er en del av vår tjeneste for Herren. Dersom det foreligger uvanlige omstendigheter, må menighetsmedlemmer rådføre seg med distriktets embetspersoner.

III Personlig inntekt:

A Hva betyr personlig inntekt? Det er lønn, timebetaling, overtidsbetaling, tips, provisjon, tilskudd, godtgjørelse, goder, personlig nettofortjeneste av forretning eller næring, overskudd fra investering, arv og arveforskudd, pensjon – for å nevne bare noen former for inntekt. I enkelte tilfeller må gaver og tjenester regnes med.

B Brutto inntekt: Tiende bør beregnes av bruttoinntekten ved lønn før lovmessig bestemte eller andre fradrag som en arbeidsgiver kan foreta. Dette innebærer så vel skatt av kontant inntekt som skatterekk.

C Netto inntekt av forretning eller næring: I beregningen av personlig inntekt fra næring eller forretning må akseptert regnskapsprinsipp benyttes konsekvent fra år til år. Nettoinntekten av en bedrift eller et aksjeselskap eller annet selskap, som tilflyter den enkelte, er også personlig inntekt. Netto tap kan trekkes fra.

D Godtgjørelse eller andre økonomiske fordeler: Disse fordeler kan i alminnelighet deles i to kategorier: de som er mottatt for å øke ens inntekt, og de som dekker

utgifter ved det inntektsgivende arbeid. Godtgjørelser og økonomiske fordeler er personlig inntekt hvis de ikke dekker direkte utgifter i sammenheng med arbeid, næring eller forretning.

E Fordeler som ikke mottas i kontanter: Slike fordeler som fritt hus, personlig bruk av bil osv. er personlig inntekt og må verdsettes rimelig. Andre fordeler som arbeidsgiverens bidrag til trygde- eller pensjonsordninger, firmaets egen pensjonsplan, firmaets betaling av forsikring av ymse slag, er ikke personlig inntekt før fordelene er mottatt enten i kontanter eller på andre måter.

F Pensjonsordninger: Beløp som trekkes fra lønn til pensjonsordninger, tas ikke med i tiendegrunnlaget. De reduserer den personlige inntekt. Tiende betales da av hele pensjonen når den kommer til utbetaling.

G Forsikringsordninger: To ulike typer forsikring kan tegnes av eller for enkeltpersoner: (1) Brann-, innbrudd- og andre skade-forsikringer. (2) Livsforsikring, pensjonsforsikring osv. Beløp mottatt under (1) anses ikke som tiendepliktige dersom de ikke overstiger virkelige tap eller utgifter. Det forutsettes da at premien ikke er trukket fra tiendegrunnlaget tidligere. Beløp mottatt under (2) anses tiendepliktige. Premien for denne type forsikring bør kunne trekkes fra tiendegrunnlaget.

H Assistanse under sykdom: Ved sykdom får man sykepenger fra folketrygden. I arbeidsforhold går disse normalt til arbeidsgiveren, som betaler ut (full) lønn. Denne er tiendepliktig. Dersom man får sykepenger direkte, er også disse tiendepliktige.

I Stipend: Dersom arbeidsgiver helt eller delvis betaler for utdanning av en arbeidstakers barn, er dette inntekt for arbeidstakeren. Kontante stipend som helt eller delvis dekker studerende barns oppholdsutgifter, er personlig inntekt for foreldrene, evt. for barna personlig.

J Investeringer: Inntekter fra investeringer som mottas regelmessig, som f.eks. nettoinntekt ved leieinntekster, renter, dividender og utbytte, må anses som personlig inntekt når beløpene kommer inn. Overskudd fra investeringer av verdipapirer eller eiendommer ved verdistigning over en periode, vil ikke normalt anses som personlig inntekt før investeringen er solgt eller avvirket og overskuddet mottatt. Netto tap kan trekkes fra.

K Eiendommer som stiger i verdi: Fortjenesten ved salg av eiendom som er steget i verdi, må normalt anses som personlig inntekt. Den som må flytte eller av personlige årsaker flytter og får en fortjeneste på salget av sin bolig, kan bestemme å betrakte fortjenesten som personlig inntekt. Dersom hele gevinsten brukes til å kjøpe en tilsvarende bolig, kan vedkommende bestemme å vente med å betale tiende av fortjenesten. Dersom vedkommende ikke reinvesterer den fulle gevinst, vil skilnaden være personlig inntekt. Individuer eller familier oppfordres til å ordne med betaling av tiende av verdistigningen på et passende tidspunkt, kanskje ved testamente.

L Arv: Verdier som arves, er personlig inntekt. Den gjengse verdi av arvet eiendom eller annen arv er personlig inntekt på det tidspunkt den mottas. I visse tilfeller, f.eks. ved arv av jord eller fast eiendom, er det kanskje ikke mulig for vedkommende å betale tienden før arven er omsatt i kontanter. Evt. kunne dette ordnes ved testamente.

M Trygd osv.: Det ideelle ville være at alle menighetsmedlemmer var i stand til å betale tiende av den fulle inntekt, uansett hva kilden var eller hvordan vedkommendes situasjon ligger an. Men de som mottar offentlig trygd eller liknende, og de som får hjelp av slekt eller venner, eller de som får offentlige stipend, er kanskje i stand til å betale tiende bare av den del av inntekten som de har direkte råderett over.

ADRAs prosjekt i Myanmar tilbyr ungdom teknisk yrkesutdanning. Ungdom som prioriteres ved opp-tak, er funksjonshemmede, arbeidsledige og ungdom som har falt utenfor skolen. Skolen støttes med midler fra fastgivere i Norge (Venn for livet), Hjelpeaksjonen og Norad.

Fag som tilbys, er søm, data, agro-mekanikk, frisør og hårklipp, jern og metall, huselektriker og hotell og restaurant. I tillegg trenes elevene i et fag som handler om livsferdigheter. Der inkluderes undervisning om hvordan man driver en liten bedrift, hvordan man gjør gode valg og hvordan man er best mulig rustet for arbeidslivet. Fra 2015 har 1215 elever bestått eksamen ved skolen, 972 har fått lærlingplass og til sammen 1245 elever har vært elever ved skolen.

Nå kan Nan komme seg videre i livet

Gry Haugen fra ADRA har akkurat kommet hjem med nye, sterke historier etter personlige møter med ungdom i Karenstaten:

Det er lett å gjøre enkelte valg i ungdomstiden som får konsekvenser for resten av livet – i alle retninger. Men noen ganger gjøres valgene for deg, og da har du ikke mye du skulle ha sagt.

Nan (21) strevde med skolen, og da moren hennes dro til Thailand for å finne arbeid, ble det vanskeligere økonomisk for familien. Moren sa at Nan skulle være med og jobbe for å tjene penger til familien. Kanskje hun kunne få jobb med å sy klær i en fabrikk? Men Nan var betenkt. Hun hadde hørt historier om andres arbeidsforhold som gjorde henne svært bekymret.

Likevel følte hun at hun måtte hjelpe familien som var svært fattige. Nan var ikke ferdig med ungdomsskolen, men sluttet. Hun ble aldri ferdig med 10. klasse. Framtiden lå ikke akkurat lys og åpen foran henne. Og så ble det til at hun fulgte etter moren likevel – over grensen fra Myanmar til en uvis fremtid i Thailand. Her fikk hun etter hvert jobb som hushjelp hos en familie. Men familien oppførte seg som om de ikke likte henne. De voksne kunne straffe henne for den minste forseelse.

– *Hvordan straffet de deg?* De kunne slå. Mishandle. Voldta. Det var vanlig at lønnen ble holdt tilbake. Nan holdt ut i 2 år – uten beskyttelse, identitetspapierer eller en identitet i Thailand.

En dag fikk hun kontakt med en tidligere venn hjemme i Myanmar. Hun kunne fortelle om den nye yrkesskolen som ADRA hadde bygd i den samme byen som bestemoren til Nan bode. Kunne hun

bare komme hjem! Det ville være så mye tryggere.

Tanken slo raskt rot. Umiddelbart tenkte hun at dette kanskje ville være muligheten som kunne gi henne en bedre levestandard, nye muligheter – og kanskje en framtid? Et liv?

Da hun i tillegg fant ut at den nybygde ADRA-skolen var gratis, at hun ikke trengte å betale lønn til lærerne og at hun ville få hjelp med penger til bussen, ble hun ubeskrivelig glad.

Nan kom inn på linja som akkurat nå utdanner henne innen hotell og restaurant. Helst vil hun ha jobb på et bra hotell i framtiden. ADRA vil støtte Nan også i prosessen med å søke jobb.

– *Vet du at det er mennesker i Norge i alle aldre som gir støtte og sørger for at dette arbeidet er mulig?* Ja, smiler Nan over hele ansiktet: Thank you. Hun har lært litt engelsk i engelskklassen. Mengden av ord er begrenset, men det er ikke vanskelig å lese takknemligheten i det varme smilet.

Nå bor Nan sammen med bestemoren i et tradisjonelt, enkelt trehus noen kilometer utenfor Hpa-an. Sammen forsøker de å skape et liv. Utfordringene står i kø, men endelig klarer Nan å være optimist. Hun har fremtidsplaner!

ADRAs arbeid er mulig på grunn av deg og fordi vi støtter arbeidet. Nan er én av mange. Mange ungdommer i Karenstaten drar til Thailand i uvisshet for å søke arbeid. Det går ikke bra med alle. Sammen vil vi gjerne fortsette å redde liv og forandre verden for så mange som mulig – *ett liv om gangen...*

Monsunregnet kan skape en ny humanitær krise

Tekst og foto: Britt Celine Oldebråten, ADRA

Jeg kommer aldri til å glemme Samiras øyne. Hun tok barnebarnet og flyktet til Bangladesh etter at hennes fire døtre ble drept. Totalt er antallet Rohingya-folk som har flyktet fra Myanmar til Bangladesh nå over 867 000 mennesker. Flyktningene bor i midlertidige presenningtelt og situasjonen er alvorlig – snart kommer monsunregnet.

Bangladesh er et land som ligger utsatt til for flom og naturkatastrofer. I områder som er så tett befolket som flyktningleirene, kan monsunregn by på store problemer. Ifølge FN er 1/3 av verdens største flyktningbosetning i fare for oversvømmelse, noe som kan skape en ny humanitær krise, også på grunn av vannbårne sykdommer.

Veiene inn til flyktningleirene kan bli uframkommelige, og gjøre det enda vanskeligere å få inn hjelp til flyktningene. Det lille som var av trær, har mange steder blitt hugget ned for å gjøre plass til telt på bakketoppene. Dette øker faren for jordskred. Mange flyktninger kan miste sine hjem hvis dette skjer.

ADRA vil fremover hjelpe til med å bedre infrastrukturen i flere leirer. ADRA skal distribuere materialer for midlertidig husly til familier som ennå ikke har fått dette. I tillegg vil ADRA lage trygge gangveier og beskytte utsatte områder og telt med sandsekker. I tillegg skal det bygges flere broer.

25 ÅR I TJENESTE FOR DE SOM TRENGER DET MEST

21. april markerer ADRA 25 år som stiftelse i Norge. Du er velkommen!

PROGRAM FOR DAGEN:

- 10.30 Panel samtale: Bibelsk rettferdighet og sosialt ansvar.
- 10.30 ADRA's Supersabbat for alle barn, v. Nina og Jostein, Anne-Lise og Troy.
- 11.45 Festgudstjeneste: «Det dere gjorde mot én av disse mine minste søsken.» Tale ved Jonathan Duffy, president ADRA International. Jubileumskollekt.
- Lunsj og aktivitet.
- 15.00 Festprogram!

STED: **STORSALEN. STAFFELDTSGATE 4, OSLO.**

Vi håper du vil være sammen med oss denne dagen.

ADRA
NORGE

25 ÅR

ADRA er Adventistkirkens globale utviklings- og nødhjelpsorganisasjon, et nettverk som er etablert i 138 land. ADRA gir hjelp uavhengig av alder, kjønn, etnisk bakgrunn og politisk eller religiøs tilhørighet.

Adventistkirken er i gang med et verdensomspennende, modig initiativ kalt «Alle engasjert» (på engelsk «Total Membership Involvement» – TMI).

Alle som har sitt tilhold i Adventistkirken, utfordres til å engasjere seg i å spre Guds endetidsbudskap, både gjennom ord og gjerninger. «Glem ikke å gjøre godt og dele med andre, for slike offer er til glede for Gud» (Hebr 13,16).

Som vedlegg til dette bladet finner du en folder med 100 ideer for hvordan du kan være med å engasjere deg.

Vinterfestivalen 2018

Av Karina Dunseth

Under ledelse av Värin Bruvik og William Nilsen ble fredagskveldsmøtet på Vinterfestivalen fylt med lovsang, intervjuer og informasjon om blant annet solidaritetstur og Newbold College. Ekteparet Michal Rakowski og Monika Rakowska fra Polen fortalte i et av intervjuene om et prosjekt de har startet, som de kaller «Sabbath Sofa». Prosjektet går ut på at de inviterer folk på gata til å ta plass i en sofa de har tatt med seg. Mens de sitter ned i sofaen, forteller de om hvor flott det kan være å sette av en dag i uka til å hvile. Gjennom sabbatssofaen har de møtt mange mennesker og fått mange gode samtaler. Det andre intervjuet på fredagen var med fotografen Alexander Myklebust. Mange vakre naturbilder ble vist, og han delte flere interessante opplevelser fra sin fotografering, og ga tips til hvordan man kan ta bedre bilder.

På sabbaten var det igjen duket for møte. Michal og Monika viste et eksempel på sabbatssofa ved å invitere en fra salen opp i sofaen. På gudstjenesten talte Jadanna Lijkendijk. Hun snakket om de ulike stadiene for å bli en Jesus-follower. Gjennom interesse, respons, følelsen av uverdighet og ærefrykt vil man stadig lære mer om å følge Jesus.

Det er ikke alltid like lett å slippe alt man har i hendene og følge Jesus hvor enn han går. Men i den sammenheng synes jeg det er spesielt fint å kunne samles sammen med andre som også jobber mot det samme målet, så man kan stå sammen. Takk for fellesskapet, og takk for en innholdsrik helg.

Nina Myrdal, leder for Adventistkirkens skoleavdeling, er veldig fornøyd med at de kristne friskolene i samarbeid har klart å lage et sett med tre lærebøker i kristendom for mellomtrinnet. Foto: Tor Tjeransen/ADAMS.

Nye lærebøker til kristendom

Av Tor Tjeransen

Et sett med tre lærebøker i kristendom for 5.-7. klasse i kristne friskoler er nettopp blitt ferdig. Serien har tittelen Troens vei og er laget av en arbeidsgruppe med pedagoger fra flere kristne friskoler, og bøkene vil bli en viktig ressurs for skolene.

Nina Myrdal, leder for Adventistkirkens skoleavdeling, viser fornøyd fram den siste av de tre bøkene i serien. Den kom nylig fra trykkeriet. Fra Adventistkirken er det hun og Antra Sunde, inspektør ved Møllebakken skole i Bergen, som har bidratt til å lage bøkene.

Sunde har laget alle læringsmålene som defineres i begynnelsen av hvert kapittel. Myrdal har laget nesten alle oppgavene til kapitlene i de tre bøkene. Selv om det har vært et stort arbeid, synes hun det har vært artig.

– Det er jo gøy å tenke på at nå sitter mange elever og jobber, sier hun.

Det er stor variasjon i oppgavene. Noen oppgaver må elevene bruke internett for å gjøre. Andre oppgaver krever at de bruker sine kreative talenter. Myrdal synes det er viktig at elevene har det gøy på skolen. – Derfor har jeg forsøkt å lage morsomme oppgaver, forteller hun.

Antra Sunde opplyser at den helt ferske boken om religioner, livssyn og filosofi vil bli tatt i bruk ved Møllebakken skole i løpet av våren.

– Disse lærebøkene fyller et veldig stort behov. Tidligere hadde vi ikke egnede lærebøker i faget, og lærerne måtte bruke mye tid på å finne materiell til bruk i undervisningen, forklarer Sunde.

De tre lærebøkene er relativt fyldige. Det kommer blant annet av at faget er utvidet og pensumet i kristendom er større i de kristne friskolene enn det er i den offentlige skolen.

– Vi som driver kristne friskoler, har følt at det har vært viktig med egne lærebøker i faget, ikke bare fordi vi har et utvidet fag, men også fordi vi ser alt gjennom kristne briller, forklarer Myrdal.

De tre bøkene i serien er til stor hjelp for skolene til å oppfylle målene i læreplanen. Elevene får bøkene på skolen og leverer dem tilbake når skoleåret er over.

Læreboksettet består av disse tre titlene:

1. Troens vei – Bibelkunnskap
2. Troens vei – Kristendommen før og nå
3. Troens vei – Religioner, livssyn og filosofi

Berit Nøst Dale ved NLA Høgskolen i Bergen har vært prosjektleder for arbeidet, og selv om alle pedagogene har skrevet kapitler, har prosjektlederen skrevet det meste av teksten. Da første bind i serien var ferdig, forklarte Dale at bøkene er forkynnende kristendom, ikke bare forklarende.

Bøkene kan bestilles hos NLA Høgskolen Bergen.

Talentfulle foreldre

Skrevet av: Linea Søgaaard
Bilder: Patrícia Weber

I februar måned var vi internatelever så heldige å få besøk av egne, og våre venners, foreldre og søsken. For en fest det ble da så mange flotte mennesker fra hele Norge og andre deler av Skandinavia ble samlet på ett sted.

Litt for sent inn døra, kom en løpende Christian Arildsen, som for øvrig hadde beregnet kjempegod tid. Likevel gikk klokka litt for fort der han stod fast i kø i flere timer. Det gjorde forsåvidt ikke noe at vi fikk noen minutter ekstra, for på den måten ble det litt tid til å hilse på nye og gamle venner. Da møtet begynte, hilste vi sabbaten offisielt velkommen gjennom et par lovsanger. Etter hvert trakk Christian opp på scenen, bærende på litt av hvert. Han tok i bruk sangbøker, blomster og en spade, for å nevne noe. Han snakket om hvordan vi kan forvalte tiden, pengene og ressursene på en god måte. Og det var lurt å ta med en hel masse rekvisitter, for på den måten tror jeg ikke jeg er alene om å huske poenget bedre.

På gudstjenesten talte Claes Lundström om viktigheten av å be for sine barn, og skolekoret fremførte en sang. Det var nok mange stolte foreldre i salen som syntes det var stas å høre og se sin datter eller sønn på scenen. Lørdag ettermiddag var gymsalen møblert med en hel del bord og stoler. På bordene fantes det alt fra kortspill og brettspill til tog- og bilbaner, som for eksempel småsøsken kunne få leke med. Da kvelden kom, var det foreldrene fra Vestfold og Telemark som sto for underholdningen, og den oppgaven tok de med glans. Med litt hjelp av talentfulle foreldre og elever lagde de et knakendes underholdende talentshow som skapte god stemning.

Søndag morgen satt alle skolens lærere i klasserommene, klare for å ta i mot elever og foreldre. Etter en helg fylt med sang, og taler, spill og moro og litt oppdatering på skolefronten, var det tid for familien å ta fatt på hjemreisen. Velkommen igjen neste foreldrehelg! Det var hyggelig å ha dere her.

Skidagen

Skrevet av: Kjersti Bratlund

Bilder: Elever

Tyrifjord VGS hadde den årlige skidagen 1. februar, da skolen leide busser og tok turen til Kongsberg. Alle var spente på hva denne dagen ville bringe. For Tyrifjord-elevene var det ikke kun å stå på ski, men også å ha et godt samvær med sine medelever. Vi kjøpte oss god mat, som vi koste oss masse med, spesielt kanelbollene. På toppen av bakken var det litt tåkete, men jo mer man kjørte nedover, tittet solen frem mellom skyene på himmelen. Da vi måtte dra, var de fleste slitne, men alle hadde et stort smil i fjeset på grunn av den fine skidagen TVS arrangerer for oss.

Victoria Flankegård
og Linea Søgaard.

Adeline Lysvoll,
Rena Ahmad og
Camilla Wiik.

Det beste med denne turen er å få dele dagen med alle mine venner og andre skoleelever jeg fikk bli bedre kjent med. Jeg synes at denne dagen er en av mange gode grunner til hvorfor man bør starte på Tyrifjord. De arrangerer så mange fantastiske turer for oss, som jeg har vært så heldig å få være med på.

Sung Te Thang, Irene
Crnic, Neha Ikram og
Celine Braathen.

Storekoret

Glenn Hope, Malin Andersen, Kristoffer Thunem, Gabriel Hjortland, Ane Haugvik, Karina Dunseth og Natalia Zmij.

Claes Lundström

Skolekorene på tur til Moss

Collonges og Genève. Derimot så vi også en gyllen mulighet til å gå litt tilbake, med tanke på de store summene med penger som menigheter, for eksempel Moss, har samlet inn til skolen vår den siste

tiden. Dermed er vi veldig takknemlige for å kunne få muligheten til å glede Adventkirken Moss med både sang og musikk og ære til vår Gud! Takk for at dere tok imot oss!

Skrevet av: Natanya M. Lundström
Bilder: Rune Stavdal

Hvert år pleier korene fra TVS å dra til en eller flere menigheter rundt om i landet for å holde gudstjeneste eller konsert, og sabbaten den 17. februar var det Adventkirken Moss sin tur til å få besøk. Under gudstjenesten sang korene et par sanger, mens elever sto for allsang, preludium og postludium. I etterkant av gudstjenesten hadde menigheten fikset en storfin potluck til oss og resten av medlemmene. Da fikk vi spist oss virkelig mette på både middagsmat og dessert, og samlet krefter til konserten vi skulle holde for dem litt senere på ettermiddagen. Så var det opp til kirkesalen igjen og finpusse litt på de siste sangene før konserten. Både Sananina og Storekoret bidro med flere sanger, men det var også soloinnslag fra elevene. Dette var også en fin anledning til å øve inn repertoar som vi senere i april skal ta med oss videre når vi skal på kortur til Frankrike og Sveits, nærmere bestemt

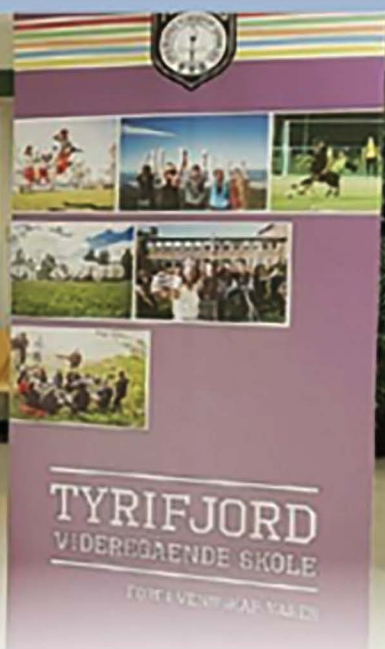
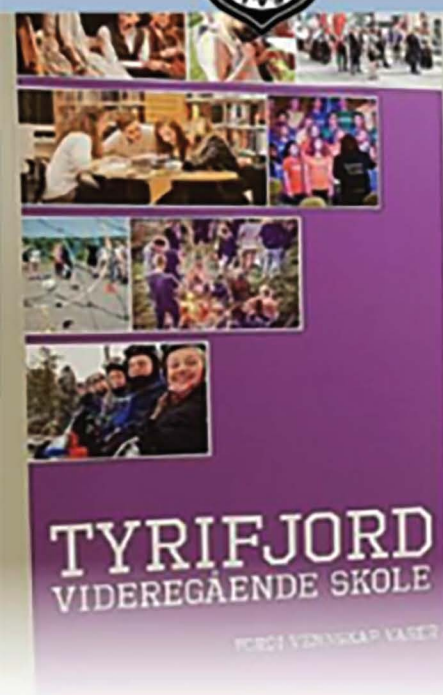

Jubilant fra TVS i år?

Hold av lørdag 15. september!
Skolen vil gjerne gjøre stas på dere den dagen.
Få med mange fra kullet ditt.

Velkommen!

TVS blir 60 år, og det markeres i åpningshelgen, 18. august.

Åpen skole

Skrevet av: Styrkår Dramstad
Bilder: Patrícia Weber

22. februar ble det arrangert åpen skole på Tyrifjord videregående skole. Hensikten var å gjøre skolens tilbud kjent. Ca 50 personer møtte opp mellom kl. 17.30 og 19.30. De fleste var fra nærmiljøet, men det kom også personer fra f.eks. Gol, Vestby og Sokna.

Elevguider fra TVS viste grupper på mellom 2 og 4 personer rundt på skolen. I ulike klasserom fikk de treffe lærere som orienterte om sine fag og om skolemiljøet. Guidene fortalte om livet som elev, om fellesskap og ulike aktiviteter ved skolen.

Robert Haggblad – media-klasse

I vestibylen var det servering, og de besøkende fikk anledning til å bli informert om søknadsprosesser, fag og mange andre ting. Flere av de besøkende 10.-klassingene ønsker å begynne på skolen til høsten, de

fleste i første klassene. Noen ønsket også å bo i skolehjemmet.

Besøksdagen var siste hendelse i en rekke av mange ulike arrangementer for å gjøre skolen kjent, før søknadsfristen 1. mars.

Rektor har ordet...

Etter at Jesus har avsluttet sin mest berømte tale, bergprekenen, oppsummerer han det hele med fortellingen om å bygge hus på fjell og ikke sand. På Tyrifjord planlegges det nybygg for elektroklassen. Skolens brakker er ikke godkjent som permanent bygg, og et solid nybygg er nødvendig.

Det viktigste byggverket er likevel det som ungdom i utdanning får anledning til å bygge selv

– sitt eget livsverk. I bergprekenen er det mange kloke og gode råd om hvordan dette kan gjøres. På Tyrifjord ønsker vi å støtte opp om Jesu plan for et solid livsløp for vår ungdom. Dette ønsker vi å gjøre i bygninger som er solid fundamentert og bygget.

Styrkår Dramstad

Den skandinaviske adventismens begynnelse og vekst

Terje Johannessen

I forrige nummer av Adventnytt var det en bred omtale av Terje Johannessens omfattende dokumentasjon av adventismens tidlige historie. I tre fylldige bind tar han leseren med tilbake til Norge på midten av 1800-tallet og forteller om hvordan Gud har ledet menigheten gjennom både medgang og motgang.

Victor Marley: «Det er viktig å vite hvor vi kommer fra som en bevegelse og se hvordan Gud har ledet oss. I historien ligger det alltid lekser som det er viktig å ta vare på. Den som ikke lærer av historien, er dømt til å repetere feil fra fortiden.»

Innbundet
Varenr. 5487
3 bind, totalt 1.337 sider

Samlet pris: kr 799

VI ANBEFALER

Det kjærligste stedet i byen

— En moderne lignelse om menigheten

Ken Blanchard og Phil Hodges

Med nærhet til virkeligheten og et solid bibelsk fundament har forfatterne gjort Det kjærligste stedet i byen til en brukervennlig lærebok i positiv forandring. Med et solid foffeste i Bibelen har de skrevet en utfordrende historie som vil lede deg og din forsamling tilbake til den første kjærligheten.

Hefte
Varenr. 3405
144 sider

Kr 178
Bokklubbpris kr 140

Det omvendte gudsriket

Donald B. Kraybill

Vi inviteres til å gi vår hengivenhet og vårt engasjement til det riket som Jesus kaller Guds rike. Det var veldig annerledes enn det fariseerne og de skriftlærde hadde etablert i Palestina for 2000 år siden. Derfor kaller forfatteren det for et opp-ned rike. Jesus viste gudsrikets prinsipper i praksis ved å være en talsmann for de fattige. Han brøt sivile og religiøse lover for å dekke menneskelige behov. Hans ord og gjerning fornærmet de rike og mektige. Han kjempet for de undertrykte, de utstøtte og de kuede, selv når hans atferd skapte rabalder.

Hefte
Varenr. 3427
277 sider

Kr 248
Bokklubbpris kr 198

Norsk Bokforlag

Besøk vår hjemmeside for informasjon om og bestilling av våre produkter, www.norbok.no, ta kontakt på ordre@norsk bokforlag.no eller ring oss på 32 16 15 60 (ordretelefon).

TVS trenger nye vinduer

Det er veldig mange vinduer på TVS. Bare i denne fasaden er det om lag 70 vinduer.

Av Melissa Hope

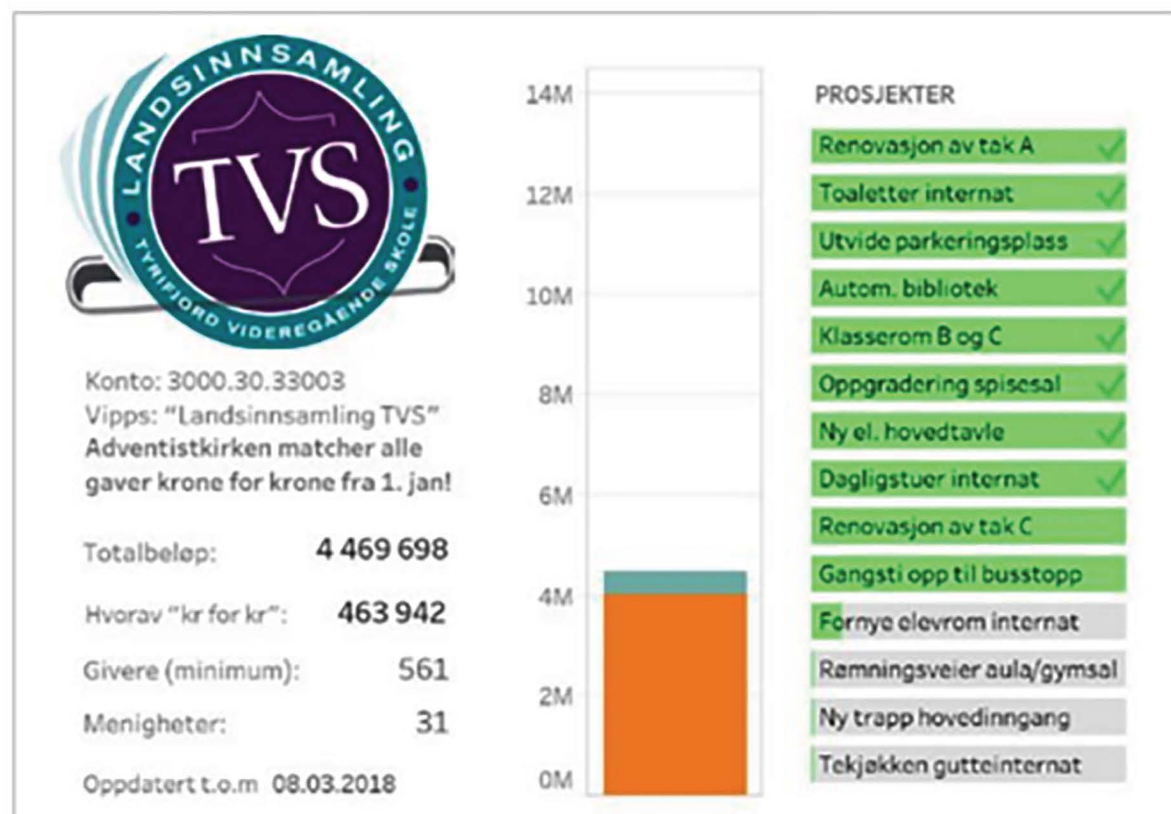
Det er foreldrehelg på TVS. Jeg har nettopp ankommet og fått tildelt et av de finere rommene på jenteinternatet. Det kan jeg si fordi gulvet er ikke rødt, 70-talls rødt,

og gulvbelegget har ikke krater i seg, men mens jeg ligger rett ved varmeovnen, lurer jeg på følgende: er vinduet åpent? Det blåser jo inn her! Merkelig! Det er dobbeltvindu med lagringsplass i mellom rutene og begge vinduene er lukket, men det kjennes

ut som om vinduet er åpent likevel. Når jeg tenner en fyrstikk og holder den til vinduet (en ulovlig handling på skolen, da det har oppstått branner på grunn av stearinlys), så står flammen på fyrstikken rett vannrett! Vinduene er ikke tette og varmen fra ovnen rett under varmer bokstavelig talt kråkene. Når man ser på vinduene i stua til guttene, er det ikke alle man kan se ut gjennom. De er helt punkterte. Det er et stort behov for å spare på strømmen og forhindre trekken gjennom alle vinduene. Jeg tror ikke de er byttet noen gang. Det er trist om man skal tenke på hvor mye strøm som brukes for å holde skolen varm. Det er derfor planer om å bytte vinduene og bore hull i bakken slik at skolen kan benytte jordvarme. Disse to tiltakene er de dyreste prosjektene og vil ta 1/3 av de budsjetterte dugnadsutgiftene. Tiltakene er helt nødvendige for at skolen skal kunne spare strøm. Det estimeres at man vil kunne spare hundretusener av kroner pr år når dette blir gjort. Innen få år

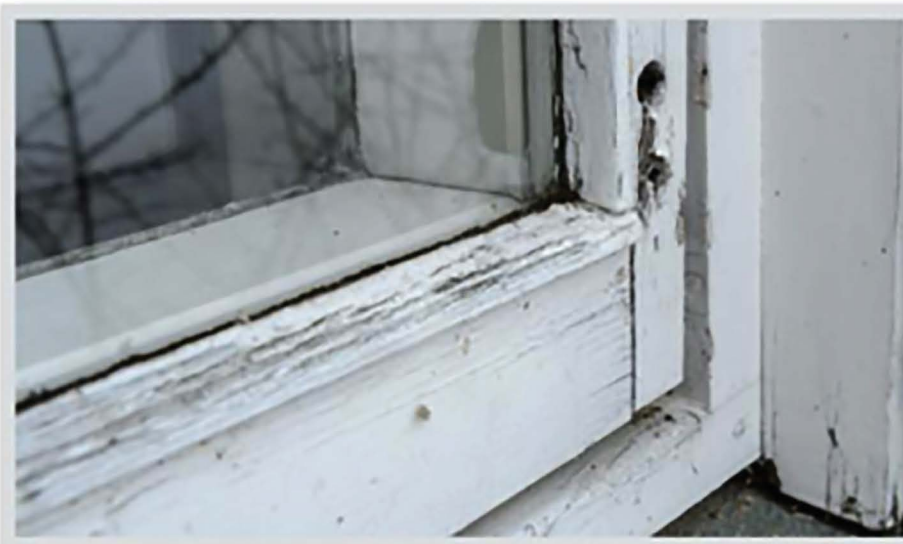

På jenteinternatet er det svært trekkfullt fra vinduene. Prislappen for skifting av vinduer er 1,6 millioner.

vil kostnadene for boringen og installeringen av jordvarm være spart inn.

Jeg legger meg under dyna. Trekken fra vinduet gjør at det er ubehagelig. Jeg tenker med meg selv at dette haster det å gjøre noe med. Det handler om både økonomi og trivsel. Det blir en vinn-vinn situasjon å få ordnet, snarest. 5,6 millioner kroner er mye penger, men sammen kan vi greie det. Om alle gir 400 kr eller mer pr. måned fram til oktober, da greier vi det! Vi ønsker det beste for våre ungdommer, vi ønsker at de skal velge TVS og vi ønsker at prisene skal være gunstige, og det er utrolig irriterende å tenke på at mye går rett ut vinduet, bokstavelig talt. Jeg tror det er Guds vilje at vi skal drive skolen og jeg tror at noen ganger blir vår lojalitet testet. Er vi villige til å bruke penger på Guds arbeid? Er vi villige til å satse på skolene våre? TVS? Ungdommene, vår framtid? Det er godt å tenke på at elevene skal få kunne kose seg på rommene sine under studietiden. Det er jo deres hjem i flere år. Jeg gleder meg til å følge resten av innsamlingen for å se om flere tenker som meg: Skolen er viktig. Må Gud velsigne skolen, elevene og de ansatte og alle foresatte og alle dere glade givere som støtter en god sak.

Vær og vind har tatt hardt på mange av vinduene.

Betalingsinformasjon for TVS landsinnsamling

TRE MÅTER Å GI PÅ:

1. Hvis du ønsker å bidra med månedlige gaver, kan du veldig enkelt opprette Avtale-Giro. Elektronisk registrering finner du på <https://www.tyrifjord.vgs.no/landsinnsamlingtvs/>
Papirskjema finnes også, de er både sendt menighetene og som innlegg i ANs februarnummer, og de kan fås fra TVS.
2. Til kontonummer: 3000.30.33003
Merk betalinger med «Landsinnsamling TVS»
Eier av kontoen: Tyrifjord videregående skole, Tyrifjordveien 25, 3530 Røyse
Betaling fra utlandet:
IBAN NO2630003033003
BIC/SWIFT SPSONO22
3. Vipps: «Landsinnsamling TVS» eller nr. 72935

Det er mulig å øremerke gaver.

Dersom du ønsker skattefradrag for din gave, kan du melde fra om det til Morten Fjelmberg, på adressen over, eller: morten.fjelmberg@tyrifjord.vgs.no. Meldingen må inneholde fullt navn, adresse og fødselsnummer (11 siffer). Maksimalt fradrag for 2017 er 30 000,-, minimumsbeløpet er kr 500.

Adventister blant Norges urbefolkning

Adventistkirkens forkynnelse blant Norges urbefolkning har ikke vært noen suksesshistorie. Manglende interesse for saken er nok en av forklaringene.

Dr Kristian Hogganvik hadde legepraksis i Kautokeino under og etter andre verdenskrig, men siden den gangen har det vært lite arbeid rettet mot samer. I 1975 utga Norsk Bokforlag *Veien til Kristus* på nordsamisk.

Nedenfor trykker vi en artikkel som i utgangspunktet dreier seg om norsk lokalhistorie, men også gir et interessant innblikk i Adventistkirkens arbeid blant samer.

Artikkelen har tidligere vært trykket i *Årbok for Namdalen*, 2016.

Elias Eliassen Boere (t.v.) var ettertraktet som kjentmann for engelske rikfolk på jakt i Noreg. Her er han saman med ein av dei og hunden Passop.

Anna Nilsdotter Flåttedalsfjell (1857-1938) og Elias Eliassen Boere (1850-1937) giftet seg i 1891. Dei var samar og sjuendedagsadventistar.

Den siste samefamilien i Overhalla

Av Erling Balstad

Stoffet til denne artikkelen er henta frå eit kåseri eg heldt på Namdalsmuseet i februar 2016. I samtalen etter kåseriet kom det fram ein del opplysningar eg ikkje var kjent med frå før. Dette er no med i artikkelen. I tørtid har eg og fått sjå auksjonsdokumenta etter Anna og Elias Eliassen. Dei gir viktig informasjon om korleis familien hadde det.

Elias Eliassen Boere Ristads slekt og familiebakgrunn

Etter det familietradisjonen veit å fortelje, skal den første Boere/Boare ha broti opp frå heimplassen Boere i Enaretraktene nord i Finland langt attende i tida. Det var uår og naud som tvang mange til å finne betre levekår i Noreg. Dei fleste drog over grensa i nord, mot Finnmark og Troms. Boere valde ein annan veg. Med tjue reinsdyr gjekk han over grensa til Sverige og vidare vestover. Etter sju år passerte han norgesgrensa i Børgesjellområdet. Reinflokken var no auka til 200 dyr.

Det er vanskeleg å vite kva som er myte eller sanning i ei slik munnleg overlevering, men det nordfinske opphavet til familienamnet Boere står sterkt i tradisjonen. Den første vi kjenner av slekta i Noreg, er Jo-Antha Boare f. ca 1750. Han hadde sonen Jo-Antha-Jo (Boare-Jo) f. ca 1781. Kona hans heitte truleg Jonetta Jakobsdotter. Dei hadde barna Elias og Nils.

Det vart Elias som skulle komme til å bere slekta og Boere-namnet vidare.

Elias Johnsen, født i Tunnsjødalen i 1815, vart gift med Sofie Andreasdotter Flåttfjell (f. ca 1816) i Høylandet kyrkje i mai 1841. Elias og Sofie fikk i alt 11 barn. Fleire døde før dei vart vaksne, andre kjenner vi ikkje skjebnen til. Elias flytta som samar flest på den tida mykje rundt, men fikk seg eit småbruk ved Mjø-sundvatnet på sine eldre dagar og vart kalla «Mjø-sundgubben». Her hadde han nokre geiter, og elles levde han av det naturen gav. Det går mange søger om han, og ikkje alltid heldt han seg på rett

side av loven. Elias skulle heller ikkje vere av dei mest reinslege, og av slektningane vart han kalla «Snice» som betyr noko slikt som «griskall». Elias døde i 1908, 93 år gammal.

Det er dei fire sønene til Elias; John (f. 1840), Andreas (f. 1845), Elias (f. 1850), og Tomas (f. 1857) som er viktigast for oss i denne samanhengen.

John Eliassen Boere, (f. 03.08.1840) er utan tvil den mest kjende av brørne. Han var gift to gonger: Først med Emilie Kristine Johnsdotter (1843–1891). Senere med Beret Mortensen Børgesfjell. Til saman hadde John Eliassen 17 barn. Fleire døde som barn eller døde ugift.

John var i mange år jaktlos for utanlandske jegerar som jakta bjørn og elg i Noreg. Sjølv skal han ha felt 49 bjørnar og saman med brørne sine over hundre. Særleg ei jakt var uhyre dramatisk og kosta han nesten livet. Det var da han tok rygg-tak med bjørnen i Halthusen i Kolvareid. John var språk-mektig og skal ha lært seg fleire språk på eiga hand.

Andreas Eliassen Boere (f. 1845) var gift med Marit Zakrisdotter Vesterfjell (f. 1852, d. 1886). Dei hadde seks barn. Dei fleste døde i ung alder – det var tuberkulosen som herja. Ei jente, Sofia, voks opp og utvandra til USA. I ungdommen var Andreas fangstmann og skogsarbeidar. Han budde i 20 år i ei gamle ved Storgroeningen på Høylandet. Andreas omkom i snøstorm på Salfjellet i februar 1924.

Tomas Eliassen Boere (f. 1857) veit vi lite om anna enn at han hadde gamle i Opdalsfjellet i Overhalla (Finn-Tomaslia). Gamma låg i Middagsfjellet, rett aust for Nymoene. Her skal også brørne Andreas og Elias ha budd ei tid i yngre år. Tomas var mye saman med brørne sine. Ei tid skal han ha

budd i Klinga. Her etterlet han seg ei dotter. Seinare drog han, som broren, til Setesdal og tok seg arbeid som reingjetar. Han skal ha gifta seg der, men hadde ingen etterkomarar.

I denne artikkelen skal vi sjå nærare på Elias Matheus Eliassen Boere som også kalla seg Elias Ristad, Elias Gansmo eller berre Elias Eliassen.

Elias vart fødd ved Østvatnet i Bjørnør (Osen) 18. juni 1850. Han vart konfirmert i Kolvareid i 1867. Boere-familien var da flytta til Mjøsundvatnet. Elles veit vi lite om Elias fram til 1891 da han gifta seg med Anna Nilsdotter Flåttedalsfjell (f. 1857). Foreldra hennes var Nils Fredriksen og Margrethe Nursfjell. Anna var søster til Malena, som var gift med Nikolaus Flåtefjell. I kyrkjeboka for Overhalla går det fram at det ikkje har vori noka lysning da dei var vigde på sorenskriverkontoret i Namsos. Det er også ein merknad om at dei har erklært at dei ville gå over til 7de dags adventistsamfunnet.

Da Elias og Anna gifta seg, skreiv dei seg begge Ristad. Her budde dei tydelegvis fram til 1897/98, da forsikringspapira syner at dei hadde bygd seg hus på Gansmo. Stua var av tømmer, ca 7,5 m x 4,8 m og halvannan etasje høg. Huset bestod av stue og kjøkken med «overværelsen» som var innreia til «beboelse». Med bislag, kokeovn og kakkelovn var hovudhuset taksert til kr 950,-. I tillegg var det sett opp eit tømra stabbur ca 4 m x 3 m. Begge husa var tekt med never. Stabburet vart verdsett til kr 90,-. Seinare viser takstforretningar frå 1911 og 1918 at det har komi til både uthus og eldhus. Etter det folk i Ristad-grenda veit å fortelje, stod stua frå først av på Veglonesset, men vart riven der og fløytt nedover elva til den nye buplas-

sen. Det er naturleg å tru at Elias hadde sett opp dei andre husa sjølv. Han vart rekna som husmann utan jord, og plassen kalla «Gansmonesset», av og til også «Ristadnesset» eller rett og slett «Eliasmoen». Dei hadde så vidt vi kan sjå ingen husdyr, men dyrka potet og hadde ein kjøkkenhage. Det var nok ikkje tilfeldig at Elias og brørne slo seg til i Ristad/Opdalområdet. Her var det eit naturleg knutepunkt mellom reinbeita på Høylandet og reindistrikta på sørsida av Namsen.

Anna og Elias fikk ikkje barn, men ved folketeljinga i 1900 budde det fire personar på plassen. Forutan Anna og Elias blir det opplyst at Magda Eliassen, fødd i 1872 på Høylandet, oppheldt seg i huset. Ho var sypike og hadde ein son, Ludvik Hansen, fødd 1900 på Namdalseid. Magda må vere dotter av Lelise Eliasdatter, søster til Elias. I folketeljinga frå 1910 var ikkje Magda på Gansmonesset lenger. I oversikta over Elias og Annas arvingar (1938), blir det opplyst at Magda budde sørpå. Det siste vi veit om henne, er eit brev ho sende til Anna og Elias i 1935. Her fortel ho at ho har teneste hos familien Nissen i Oslo.

Elias dreiv så vidt vi kan sjå ikkje så mykje med rein sjølv, men hadde ein del dyr. Både i 1904 og 1915 har han fått registrert reinmerke hos lappfogden. Dei dyra han åtte, hadde han i flokken til Flåtefjell på Høylandet. Det var naturleg ettersom Anna og Malene Flåtefjell var søstere. I 1875 finn vi Elias saman med broren Andreas på tømmerhogst på Høylandet, og i folketeljingane frå først på 1900-talet, blir det opplyst at Elias var jordarbeidar, dreiv med tømmerhogst, fløyting og jakt. Frå anna hald veit vi at Anna og Elias låg ved Ålvatnet om somrane og dreiv med tjærebrenning. Av assuranspapira går det også fram at Elias hadde snikkarverky. Det tyder på at han var ein nevenyttig og allsidig mann. I folketeljingane blir det opplyst at Anna ved sia av husstell dreiv med finnskoarbeid. Det blir også fortalt at Elias var flink i hornsløyd. I det heile får vi inntrykk av at dei to på Gansmonesset var arbeidssame og dyktige med det dei tok seg til.

Jakt

Det var likevel jakt og fangst som Elias likte best. Saman med brørne Andreas og Tomas gjekk dei tre under namnet «Opdals-finn-an». Truleg av di Tomas hadde gamle i Opdalsfjellet på den tid. Eliassen-brørne

På laurdagen, den sjuande dagen, vil han ikkje jakte.

var kjende for å vere dei mest uthaldande og djervaste jegerane i Namdalen på denne tida. Fangstmannen Jakob Bjerke fortalde at det først på 1900-talet var vargtid i Overhalla. Vargen reiv sauer og rein, og det vart arrangert klappjakt med posteringar og jag, men utan resultat. Den einaste som fikk skoti varg, var «Finn-Elias» – Elias Ristad. Han visste om eit elgkadaver oppe ved Vesterå ein stad. Elias la seg godt i skjul på lesida av verdraget og venta til vargen kom.

Dei aller fleste av jaktsogene til Eliassen-brørne er gløynde no, berre den dramatiske bjørnejakta i Sørfjellet er kjent. Vi gir att denne jakta slik Alf Vennevik fortel henne i artikkelen «Ein filosof frå fjellvidda» – om Andreas Eliassen (etter munnleg tradisjon frå gamle folk i Ristadgrenda): – Bjørnen var gått ut av hier, og brørne gjekk på sporet. Det var godt skareføre, og Andreas smette av seg skia og sprang på skaren medan Tomas og Elias vart etter. Snart dundra det eit skott, og dei hørde rop og gauling. Andreas hadde såra dyret, og det gjekk no til åtak. Han sprang for livet rundt ei flurgran med bjørnen hakk i hæl. Bamsen kom så nær at han rispa i trøya til Andreas. No nådde Elias fram. Skyte torde han ikkje, av frykt for å treffe Andreas. Så sette han i å storkauke: «Stopp du!» huja han. Bamsen stogga, og Elias skaut. Han var stø på handa, og dyret seig livlaust ned på snøen. Dette hende tidleg om morgonen. Etter å ha slådd og lemma bjørnen, rende dei ned til Ristadsetera, der dei kokte bjønnsodd i ein stor koparkjel.

– Have you seen any good Elk bulls in Namdalen, mr Eliassen?

Om lag slik ordla dei seg, dei engelske trofé-jegeberane som skreiv til Elias for å hyre han som jaktlos og tilretteleggar for elgjakt, slik også faren og broren John dreiv med. Her kom det godt med at Elias frå ungdommen var ivrig jeger og fangstmann med brei røymsle frå villmarka gjennom reindrifta.

Vi har sett gjennom brevvekslinga mellom Elias og nokre engelskmenn i tidsrommet 1909–1912. Kontakten mellom Elias og kaptein H. C. Elwes gir oss eit godt innblikk i den heller kompliserte prosessen elgjakta var på den tida.

Først i mars 1909 skriv Elwes til Elias at han vil komme til Noreg for å jakte elg. Han har skaffa seg eit stort vald i Tydalen rundt Løvøya og Stuggudalen. Elwes vil

Familien Eliassen sendte trufast sin tiende og sine gaver til Adventistsamfunnet. Ragnvald Abrahamson, Adventistsamfunnets sekretær/kasserer, ynskjer dei godt nytt år når han sender kvitteringa 3. nyttårsdag 1927.

no at Elias skal jakte saman med han, men først må Elias ta seg ein tur til Tydalen for å gjere seg kjent med terrenget og sjå om det verkeleg er stor elg der. Han forventar at Elias framleis har ein god hund, sjølv om gamle Passop vel er død no. Av brevet går det fram at Elias i fleire år også hadde vori med Elwes senior på elgjakt, derfor kjenner sonen til hunden.

Elias svarar positivt på brevet på engelsk. For å sikre seg tar han gjenpart av brevet; derfor kan vi sjå kva krav han sette for å bli med. Elias vil ha kr 50,- pr. veke og kr 10,- pr. elgokse dei skyt. Dersom dei skyt kyr, vil han ha kr 5,-. På laurdagen – den sjuande dagen – vil han ikkje jakte. Dessutan vil han ha betalt for reise fram og tilbake til Tydalen, både for å sjå på terrenget og i samband med sjølve jakta. Han har ein ny, god hund som nok vil gjere jobben. Til slutt i brevet minnes han jaktene med Elwes senior. Dei jakta både på Mo og i Ogdalen. Der fikk dei mange store elgar og endatil ein bjørn.

Elwes svarar raskt på brevet. Elias er ettertrakta, så det gjeld å hyre han før andre gjer det. Det er berre ein ting som uroar Elwes, Elias krev så høg godtgjering! Det er langt over det som er vanleg i Tydalen, men Elias skal få det han krev, kr 50,- pr. veke og kr 25,- pr. veke for den tida han treng for å gjere seg kjent i terrenget. Dessutan betaler Elwes alle utgifter med reisa. Han ber om at desse vilkåra blir mellom dei

to, Elwes vil ikkje komme i konflikt med andre jegerar. Av betalingsoppsettet etter jakta ser vi at Elwes fikk tre elgoksar, og at Elias i alt fikk utbetalt kr 352,70 for denne jaktturen. Det var langt på veg ei årslønn på den tida.

Familien Elwes og Elias ser elles ut til å ha vorti gode venner. Av breva dei imellom ser vi at Elwes og kona har vori på Vibstad på laksefiske. Her har nok Elias vori roar. Fru Elwes takkar for gåvene dei har fått og sender bøker. Ho vonar Elias vil lese dei for Anna.

I 1912 får Elias førespurnad om eit nytt jaktoppdrag, denne gongen frå major C. J. Pretor Pinney, ein venn av Henry Elwes. Penney har fått tilbod om fellingsrettar i Simble og Vassbygda. Han kan tenke seg å by kr 700,- for dette terrenget. Han ber Elias ta ein tur for å sjå etter spor – er det storelg i området? Mest av alt er Pinney interessert Kolåsen i Jamtland. Kan Elias sjå på dette terrenget også? Pinney vil gjerne snakke nærare med Elias om dette og inviterer han til Vefсна, der Pinney skal fiske til sommaren. Vi kjenner ikkje til den vidare historia, men breva gir eit godt innblikk i korleis Elias var involvert i den tids internasjonale jaktmiljø.

«Oplyste Jægere ser ofte mangfoldige Ting, som ingen andre kan se hos Dyrene.»

Orda kjem frå zoologiprofessoren Robert Collett i eit brev til Elias. Collett hadde i 1910–11 korrespondert med ham om dyrelivet i Namdalskogane. Collett (1842–1913), son av Camilla, var ein av si tids mest kjende vitenskapsmenn knytt til zoologisk museum i Christiania. Særleg var han oppteken med nordiske dyregrupper. Han var interessert i elgens levevis, noko Elias visste mykje om. Collett spør om kva elgen lever av, og ber Elias sende inn prøver av dei planteslaga dyra et, slik at dei kan artsbestemast. Collett lurar på om elgen får horn i kalveåret, og om Elias har sett ei elgku kalve, og om han kan fortelje nærare korleis det går til. Professoren har også hørt at ein elg skal ha svømt over til Vega – men det kan vel ikkje vere sant? Så ber Collett om opplysningar om rovdyra som Elias har treft på i Namdalen. Han nemner jervens levevis, som er lite kjent for vitenskapen. Det same er tilfelle med ulven og gaupa. Han undrar også på om det er så at røyskatt og snømus ikkje alltid skiftar pels om vinteren. Ein engelsk storviltjegar har fortalt at det er funne hjortespor utanfor Otterøya.

Kan det vere truleg, og korleis var hjortestammen der før importen av tysk hjort?

I breva til Elias takkar professoren for dei verdifulle opplysningane han har fått. Han håper at dei to kan møtast og ta ein tur i fjellet saman slik at han ved sjølvsyn kan få sjå der desse ville dyra lever. Denne turen vart det truleg ikkje noko av, Collett døde alt i 1913. Likevel vil vi tru at Elias Eliassen har gitt verdifulle bidrag til kunnskapen om norske villdyr.

Brødre og søstre i Herren

Slik begynte 7de dagsadventistane når dei skreiv brev til kvarandre. Elias og Anna var trufaste i trua. Det er vanskeleg å seie kvifor dei kom til å sokne til denne trusretninga, men det var visstnok mange samar i Namdalen på den tid som anten var pinsevenner eller adventistar. Elias og Anna planla å gå over til adventistane alt da dei gifta seg i 1890 og heldt seg til adventistsamfunnet heile livet. Det var nok ei adventistmenighet i Namsos som dei hadde noko kontakt med, og dei korresponderte jamleg med Den norske Konferens. Hit sende dei betydelege pengebeløp som «spredtboende sasken i Norge». Av og til fikk dei «spredtboende» besøk av misjonærar frå sentralt hald. Lokalt ser det også ut til at Elias hadde sympati for saka si. Mange av grannane i Gansmo-Øyesvoldområdet gav ein skjerv når det var innsamling til adventistmisjonen. Elias sjølv gav mykje. Vi har funni kvitteringar som viser at han ofte betalte både tjue og førti kroner som tiende, sabbatsskolekollekt og bønneveckeoffer. Større bidrag gikk også til realisering av adventistanes sanatorieplanar i Noreg.

Nu er der dødnings i slekten

Desse orda er henta frå eit brev Lina Sivertsen sende til søstera si, Anna Eliassen, i oktober 1937. Om Lina hadde overnaturlige evner, veit vi ikkje, men få månader seinare var både Elias og Anna døde. Det ser ut til å ha vori jamleg korrespondanse mellom slektningane utover 20- og 30-talet. Elias har etter det vi kan sjå, støtta fleire økonomisk og kontakta kommunar der han visste at gamle, einslege slektningar budde, slik at dei kunne få forsvarleg hjelp og tilsyn.

Elias og Anna fikk bu heime heilt til det siste. Det ser ut til at dei berga seg sjølve og heldt på med det daglege. Når laurdagen kom, kledde Elias seg i finkleda og gikk på vitjing til grannane i Ristadgrenda. Her

sat han og fortalde frå sitt eventyrlege liv medan folket samla seg rundt han.

Hausten 1937 vart Elias sjuk. Både han og Anna kom på aldersheimen, og etter ei tid vart Elias send vidare på Namdal sjukehus. Her døde han 29. november 1937. Mindre enn to månader seinare, 18. januar 1938, døde Anna. Det siste skriftlege minnet ho etterlet seg, var eit brev frå Overhalla Trygdenemnd, der det går fram at ho ikkje lenger kunne få alderstrygd, ettersom ho hadde for stor formue.

Med Elias og Anna døde dei siste bufaste samane i Overhalla. Heimen på Gansmonesset vart seld på auksjon saman med innbu og anna lausøre. Det er fortalt at det kom mykje folk til auksjonen, både samar og bumenn. Av auksjonsprotokollen ser vi at svogeren Nikolaus Flåtefjell kjøpte mykje. Samane Dærga og Kant var også til stades og fikk tak i noko. Innbuet vart spreidd til mange plassar, og framleis kan vi finne gjenstandar utover i bygda som opphavleg hørte heime hos Elias og Anna. Auksjonen gav kr 1.377,50 i inntekter. Av dei mest verdifulle gjenstandane var ei ny symaskin som gikk for kr 63,- og tre lommeur i sølv. Dessutan var det mange bøker i buet. I alt har auksjonarius lista opp 310 objekt som gikk under hammaren. Det syner oss at familien på «Eliasmoen» stod seg godt og var aktive til det siste.

Sigurd Schilliås kjøpte husa og gav eigedomen namnet Namsmo. Schilliås og familien hans budde her nokre år, og brukte seinare staden som sommarbolig. Husa etter Elias og Anna står framleis om lag slik dei var da dei to forlet dei, og det er no planar om å verne buplassen.

Munnlege kjelder:

- Ingvold Jima, f. 1935.
- Bjarne Bændbo, f. 1907.
- Sigbjørn Flotten.

Skriftlege kjelder:

- Private brev og andre dokument tilh. Elias og Anna Ristad (heile samlinga og dagboka til Elias først i Sammen Sijte).
- Kyrkjeboka for Overhalla. Folketeljningar for Overhalla 1900 og 1910.
- Oversikt over Elias Eliassen og Anna Nilsdatters arvingar. v/ Olav Flotten.
- Auksjonsprotokoll, Overhalla lensmannskontor 1938.
- Overhalla Historielags meldingsblad (2012/2013).
- Alv Vennevik: Ein filosof frå fjellvidda.

Vi gratulerer!

- 95 år** **Sigrid Borghild Wollan**
Lillehammer menighet, 22. april
Gerd Larsen Brotnow
Eidså menighet, 12. mai
- 90 år** **Bjarne Peder Tungodden**
Bergen menighet, 3. mai
Kirsten Wiik
Oslo, Ulsrud menighet, 4. mai
- 85 år** **Ruth Knutson**
Tyrifjord menighet, 29. april
Marthe Hogganvik
Larvik menighet, 3. mai
Birger Nordahl Berentzen
Larvik menighet, 9. mai
- 80 år** **Istvan Janos Szilagyi**
Kristiansand menighet, 26. april
Marlene Francis
Lillehammer menighet, 4. mai
Hans Helmer Beckhaug
Fredrikstad menighet, 4. mai
Ann-Britt Mæland
Tyrifjord menighet, 9. mai
- 75 år** **John Willy Jørgensen**
Melbu menighet, 22. april
Aina Irene Sivertsen
Lillehammer menighet, 22. april
Sonja Kjellaug Pran
Halden menighet, 22. april
Jan Erik Ødemark
Bergen menighet, 23. april
Margot Synnøve Slaaen
Lillehammer menighet, 24. april
Vivi Elisabeth Bergesen
Bergen menighet, 25. april
Bjørn Pettersen
Bø menighet, 25. april
Sverre Johannes Dunseth
Stavanger menighet, 27. april
Arne Dahlen
Tyrifjord menighet, 28. april
Art van Vliet
Hadeland menighet, 5. mai
Torfinn Skjæveland
Stavanger menighet, 16. mai
Kjell Ansgar Gundersen
Tyrifjord menighet, 19. mai
- 70 år** **Torid Finstad**
Lofoten menighet, 23. april
Eva Margareth Joensen
Fredrikstad menighet, 24. april
Finn Helge Thunem
Stavanger menighet, 28. april
Solveig Mari Niemaier
Oslo, Betel menighet, 29. april
Robert Hansen
Haugesund menighet, 1. mai
Jan Landsverk
Sauherad menighet, 7. mai
Sissel Karin Standal
Lillehammer menighet, 10. mai
Sonja Elisabeth Hanssen
Kristiansand menighet, 17. mai

PROSESS

Prosess 2018

Dette er ikke fake news: Det blir ny Prosess-konferanse i 2018

Det foregår noen kreative prosesser for tiden. Nå legges det til rette for en ny Prosess-konferanse. Det er bare å holde av dagene 5.-7. oktober for Prosess Fake News. Konferansen vil konfrontere falske nyheter, den vil fremme troen og håpet og styrke livet.

En ny Prosess-konferanse planlegges. Arrangørene mener det ligger an til å bli ett av årets store høydepunkter, veldig relevant inn i vår hverdag. Det blir et spennende og aktuelt arrangement du ikke kan gå glipp av.

Årets nyord

Møteteamet jobber med programmet, de er allerede i gang med detaljer. "Fake news" ble kåret til årets nyord i 2017, og er også blitt tittelen på den kommende konferansen. I Prosess-sammenheng hektes det også på ordet "heldigvis".

Falske nyheter ødelegger

Møteteamet presenterer årets konferanse med følgende setninger:

Prosess Fake News, heldigvis: De gode nyhetene er bedre enn de fleste har forestilt seg. Falske nyheter har ødelagt manges

tro og drømmer. Feilaktige rykter florerer. Løgnen gror. Håpløsheten øker.

Prosess Fake News vil avsløre usannheter og presentere nyheter som fremmer troen, håpet og livet med stor K.

Håpet lever. Medmenneskeligheten fungerer. Og Gud er atskillig bedre enn sitt rykte.

Jesus i sentrum

Vi lever i en tid der livet og troen utfordres fra svært mange kanter. Prosess er konferansen som ønsker å gi deg en gjennomtenkt og bærekraftig visjon av livet med Gud, som skaper tro, glede, engasjement og mening med menighet. Du inviteres til noen utfordrende, spennende og kreative Prosess-dager, hvor Jesus alltid er i sentrum.

Kommer det flere fra Danmark og Sverige?

Våre naboland har fått øynene opp for Prosess. Flere forstår hvilken ressurs Prosess representerer. Vi satser på at enda flere fra Sverige og Danmark kommer til årets konferanse.

For alle aldre

Prosess ser fram til å ønske alle velkommen, uansett alder, når dørene åpnes for Prosess Fake News på Quality Hotel Expo fredag 5. oktober.

Følg Prosess på Facebook og Snapchat

I tiden framover vil mer av innholdet og hvilke gjester som vil delta, bli presentert. Hold deg oppdatert om konferansen: Følg Prosess på Facebook og på nettsiden prosess.org. Du er også velkommen til å følge Prosess på Snapchat: [prosessmmm](https://www.snapchat.com/add/prosessmmm).

P R O S E S S

F A K E

NEWS

H E L D I G V I S

www.process.org

Prosess på Facebook
facebook.com/process.no

Prosess på Snapchat
process.no

De gode nyhetene er bedre enn de fleste har forestilt seg. Falske nyheter har ødelagt manges tro og drømmer. Feilaktige rykter florerer. Løgnen gror. Håpløsheten øker. Konferansen Prosess Fake News vil avsløre usannheter og presentere nyheter som fremmer troen, håpet og livet med stor K.

Håpet lever. Medmenneskeligheten fungerer. Og Gud er adskillig bedre enn sitt rykte.

Møt blant andre:

HENRIK SYSE

SAM LEONDR

TRYGVE SKAUG

KÅRE AARE DAVIDSEN

HARALD GIESEBRECHT

SE-QUARTET

Quality Hotel Expo 5.-7. oktober 2018

process.org

PROSSESS HAR HVORN FOR LIVET. VI OPPFORER ALLE Å STYTTI ADRA BISTANDARBEID.

VI ANDRE SAMARBEIDSPARTNERE/SPONSORER PÅ PROSSESS.ORG

Vi minnes

Sannelig, sannelig, jeg sier dere:
Den som hører mitt ord og tror på ham som
har sendt meg, har evig liv og kommer ikke for
dommen, men er gått over fra døden til livet.

Johannes 5,24

Erling Torkelsen, Mandal menighet, sovnet stille inn 1. desember, 87 år gammel. Erling ble født 3. mars 1930 i Farsund og vokste opp på en gård ved Rosfjorden i Lyngdal. Erling var den minste i en søskenflokk på fire. Agnes, Torkel og Emma var hans søsken.

Erling hadde et nært forhold til sin far og var med i hans mange gjøremål både på gården og i fisket. Som gutt gledet han seg til sabbaten, for da kom det ofte andre adventister til gården for å studere Guds ord. Hjemmet hans var preget av åndelighet, kjærlighet og omtanke for andre. Det var et åpent hjem, alle var velkommen, og de hadde ofte mange boende hos seg. Erling ble døpt i 1946 av pastor J. Reichelt, og har i mange år tatt aktivt del i menighetsarbeidet i Mandal.

Erling giftet seg med Solbjørg Tryland i 1956, og i 1960 flyttet paret fra Lyngdal til Mandal, hvor Erling fikk arbeid som møbelsnekker. Etter hvert fikk de fire barn, Roald, Anita, Wenche og Steinar. Og ikke nok med det: familien ble utvidet med fire svigerbarn, tolv barnebarn og fire oldebarn.

De siste årene av Erlings liv var preget av sykdom, og han ble etter hvert stadig svakere. Erling var trygg i sin overbevisning og døde fredfullt i troen på sin frelser. Undertegnede forretter ved begravelsen, som fant sted fra Mandal kapell den 8. desember.

Vi lyser fred over Erling Torkelsens minne!

Finn Andersen

Dennis Bjaanes ble født som misjonærbarn den 19. mars 1948 i Etiopia. Hans mor og far, Pattie og Erling Bjaanes, gjorde tjeneste for Adventistsamfunnet i keiser Haile Selassies rike. Foruten mor og far besto familien av fire barn, og Dennis var nummer tre i rekken.

Som for mange andre misjonærbarn, kom tiden for mer skolegang, og Dennis ble sendt til Tyrifjord videregående skole, langt borte fra mor og far. I bagasjen hadde han med seg trangen til å bry seg om andre, spesielt dem som trengte en hjelpende hånd. Da alder og sykdom banket på døren, var det mange som prøvde å minne ham på at han burde tenke litt på seg selv også. Men hverken sykehusinnleggelse, transplantasjoner eller andre komplikasjoner forandret ham til noen annen enn den hjelpsomme mannen han var: En utadvendt person som brydde seg om andre, uansett om han jobbet på fabrikken som laget komfyrer og hvitevarer, var vaktmester, ga folk behandling, solgte fotografier eller var på dugnad i Fredrikstad Adventkirke, da den ble bygd.

De siste 15 årene var tunge å bære, med sykdom og smerte, men selv om livet var tøft, klagde han ikke; han beholdt humøret og livsgleden. De siste årene bodde Dennis i Sandefjord. Han sovnet stille inn på Tønsberg sykehus den 10. desember 2017, med alle sine kjære rundt seg. Fra sine to ekteskap etterlater han seg seks barn og ti barnebarn.

Minnestunden ble holdt i Adventistkirken Fredrikstad, hvor Dennis følte han hørte hjemme. Vi lyser fred over hans minne.

Finn Myklebust

Astrid Markussen født Berglund, kom til verden 26. oktober i 1926. Hun mistet sin far tidlig, bare 20 år gammel. Etter Onsrud misjonsskole begynte hun i sykepleierutdannelsen i England, og hun var nesten ferdig da hun ombestemte seg og dro til Skodsborg Badesanatorium i Danmark for å bli fysioterapeut. Her traff hun Einar Gustav Markussen, som tok samme utdanning, og de ble gift i 1955.

Selv om Einar kom fra en stor søskenflokk, var Jan enebarn i den lille familien. Han ble født i 1957. Etter utdannelsen flyttet de til Vedbæk i Danmark. Senere slo de seg ned i Århus, hvor de arbeidet som fysioterapeuter, til de bestemte seg for å tilbringe pensjonstiden i Fredrikstad.

Astrid var et omsorgsmenneske, ikke bare som mor for Jan, men hun pleide sin mann i 10 år, med den medfølelse et slagrammet menneske trengte. Etter mannens død ble det mer fritid og turer for Astrid. Hun dro til skogs, og sykkelene ble hennes livskrydder. Hennes to barnebarn og tre oldebarn gjorde livet verd å leve.

Det var den 17. november på Fjeldborg sykehjem hun falt om ved bordet og sovnet inn i fred.

Et liv i kjærlighet og omsorg som gradvis hadde mistet bevissthet og innhold, gjorde at takknemligheten for hennes kjærlighet ble større enn døden, sorgen og savnet for de som var henne nær. Troen og håpet om et enda bedre liv i vente var hennes virkelighet.

Hun ble begravet fra Kråkerøy kirke kirke 28. november 2017.

Vi lyser fred over hennes minne.

Finn Myklebust

Viggo Gaasland, Bø menighet, ble født 14. april 1937 på Bjørkåsen i Bø i Vesterålen. Han var familiens eneste barn og tilbrakte barndommen og store deler av sitt voksne liv i Bø. Han flyttet til Skreia i Oppland i 1986 og kom tilbake til Bø i 2017.

Viggo utdannet seg til tømrer, men brukte sin store arbeidskapasitet innenfor helt andre yrker. Han jobbet som elektriker sammen med morfaren sin, hjalp til på gården, monterte vannmålere som rørlegger, kjørte melkerute, buss og drosje, men hoveddelen av hans arbeidsliv var som maskinholder.

Viggo fikk fire barn, Heidi, Linda og Tone og Øyvind. De forteller om en far som arbeidet mye, men som alltid hadde tid for dem. Han gjorde det han kunne for å gi barna en god oppvekst. Og da de ble eldre, var Viggo til hjelp og støtte, både praktisk og bare ved at de visste at han var til for dem.

Da Viggo var 16 år gammel, ble han døpt av pastor Torkel Torkelsen. Det skjedde på et ungdomsstevne i Ramfjord 8. august 1953. Han ble medlem av Bø menighet. Viggo huskes for sin evne til å fortelle bibelfortellinger på en levende måte, og hans engasjement i speiderarbeidet.

Viggo hadde en personlig tro. Hver eneste kveld ba han til Gud. Da takket han for familie, barn og barnebarn og etter hvert oldebarn med navn. Når nye barn ble født inn i familien, vokste takkelisten.

For 14 år siden ble Viggo kjent med Zolzislawas gjennom felles venner på Lillehammer. Deres vennskap utviklet seg og vokste til dyp kjærlighet og respekt for hverandre. Årene Zolzislawas og Viggo fikk sammen, gjorde livet rikt for dem begge, en rikdom Viggos barn la merke til og anerkjenner i takknemlighet.

Viggo sovnet stille inn 14. november 2017 i sitt eget hjem. Må de gode minner og takknemligheten for alt han gjorde for familie og venner, gi trøst i sorgen.

Tom Angelsen forrettet i begravelsen fra Adventkirken i Bø onsdag 23. november 2017. Vi lyser fred over Viggo Gaaslands minne.

Tom Angelsen

Åse Wilhelmine Nygård, Fredrikstad menighet, døde 15. januar, nesten 88 år gammel. Åse ble født i Bø i Vesterålen 25. februar 1930 som den yngste av 12 søsken. Som seksåring mistet Åse sin mor, og det medførte at hun ble "satt bort", det vil si at hun kom i pleie hos en annen familie. Åse trivdes ikke i sitt nye "hjem", og på et tidspunkt i tenårene dro hun derfra og ville klare seg på egen hånd. Hun kom etter hvert til Sverige, der hun arbeidet i helsevesenet i en tid, før hun vendte tilbake til Norge. Hun flyttet en del rundt i landet og bodde både i Nord-Norge og på Vestlandet, før hun til sist slo seg ned i Østfold. Åse kjente til adventbudskapet fra sine barneår, og i 1966 ble hun døpt og lagt til menigheten. I 1996 ble hun medlem av menigheten i Fredrikstad.

Åse var en person som var opptatt av mennesker. Hun ga gjentatte ganger uttrykk for at hun så gjerne ville være et medmenneske. Hun satte stor pris på "den gode samtalen". Derfor var hun avholdt i menigheten, og hun var alltid glad og takknemlig på en veldig smittsom måte, og menighetsfellesskapet var viktig for henne. Hver gang det ble gitt anledning til å avlegge vitnesbyrd i kirken, sto Åse opp og takket Gud for alle hans velsignelser. Selv ble hun også til velsignelse for mange. ADRA var hennes "hjerterbarn", som hun støttet med alle de midler hun kunne avse.

Med tiden ble hennes syn gradvis svekket, og det ble vanskelig for henne å klare hverdagens oppgaver hjemme, og det siste året hun levde, bodde hun på Smedbakken sykehjem, der hun fikk god omsorg, og det var der hun sovnet inn 15. januar. Åse etterlater seg to barn, fire barnebarn og fem oldebarn.

Undertegnede forrettet ved bisettelsen fra Adventkirken i Fredrikstad 25. januar.

Vi lyser fred over Åse Wilhelmine Nygårds gode minne.

Odd-Henrik Olsen

Maria Molvik, Hønefoss menighet, er død, 97 år gammel. Maria ble født 26. desember 1920 på Tollnes utenfor Porsgrunn. Helt fra barnsben var hun bestemt på å følge Jesus, og sommeren 1940 ble hun døpt av pastor T.S. Valen under ungdomsstevnet i Sauherad.

Etter sykepleierutdannelse ved Haukeland sykehus i Bergen og påfølgende spesialisering som operasjonssykepleier, reiste hun som misjonær til Etiopia i 1950. Der virket hun i ti år og gjorde tjeneste ved sykehusene både i Gimbe, Debre Tabor og Addis Abeba.

Årene i Etiopia kom til å prege Maria resten av livet. Hun hadde erfart at hun hele tiden var avhengig av Gud og at Gud hører bønn.

Tilbake i Norge tok hun videreutdannelse som radiograf. I sju år arbeidet hun som leder for røntgenavdelingen ved Fylkessykehuset på Stord. Etterpå var hun sju år som styrer ved Buskerud Vanførehjem på Geithus.

I 1975 giftet hun seg med Arnold Molvik, og de fikk 22 gode år sammen i deres hjem på Molvik utenfor Bergen.

Da Maria vendte hjem etter misjonærtjenesten, ble hun engasjert i arbeidet for avholdssaken gjennom Det Hvite Bånd. Hun mente det var en kristen plikt å arbeide for å inspirere til avhold.

Gjennom dette arbeidet ble Maria godt kjent med kristne kvinner fra mange land og forskjellige trosamfunn. Hun gledet seg over å stå sammen med dem i en felles tro på frelsen ved nåde i Jesus Kristus. Maria var en livsglad kristen med et fantastisk humør og en positiv innstilling til livet.

Maria Molvik døde på Jevnaker omsorgs- og rehabiliteringssenter 23. februar og ble bisatt fra Adventistkirken i Hønefoss 1. mars 2018, der undertegnede forrettet.

Tor Tjeransen

Seniorforeningens sommerstevne 17. – 22. juli 2018

Sommerstevnet i 2018. Etter flere stevner på Ringerike, blir neste års sommerstevne på Valdres Høyfjellshotell. Det ligger i noe av Norges vakreste natur i utkanten av Jotunheimen, 200 km nordvest for Oslo, og 350 km østover fra Bergen.

Hovedtaler blir Bjørgvin Snorrason fra Island. Han har i flere år bodd i Norge og vært rektor ved Tyrifjord videregående skole. Han er en skattet taler som alle skandinaver har lett for å forstå. Mer informasjon om programmet vil komme senere.

Stevneavgift for hele stevnet blir 4.300 kr pr. person på dobbeltrom, og 4.650 kr. for enkeltrom, alt inklusive.

Hotellet tilbyr også fri buss tur-retur hotellet fra Oslo og Gardermoen. Vennligst angi ved påmeldingen om du vil reise med denne bussen, eller om du selv sørger for transport. Da hotellet har begrenset antall enerom, ber vi om at så mange som mulig bor sammen med en bekjent på dobbeltrom.

Påmelding snarest ved å sende et depositum på 500 kr pr. person til konto 3000.26.41867. De resterende 3.800 kr må være innbetalt innen 1. mai 2018.

For flere opplysninger, kontakt:

Odd-Henrik Olsen tlf. 924 15 928

Email odd.henrik.olsen@adventist.no

Richard Vagn Jensen tlf. 32 75 25 89 / 924 93 322

Email hrv.jensen@gmail.com

Hjertelig velkommen!

Husk å melde deg på i god tid, da det fort kan bli fulltegnet. Hotellet har begrenset plass.

Slik er min Gud

Trosstyrkende erfaringer fra arbeidet i Herrens tjeneste. Guds nøyaktige timeplan og omsorg. Kr. 308 fritt tilsendt. O.T. Erlandsen. 5235 Rådal, konto 36251489690

Velkommen til Seniorforeningens vårtreff 2018

Sted: Adventistkirken i Moss, Helgerødgate 55

Dato: Søndag 29. april 2018 kl 11.00

Gjestetaler er pastor Terje Bjerka, som har reist utallige ganger til Israel og Midtøsten og mange av de øvrige land rundt indre Middelhavet. Han har skrevet en rekke bøker som skildrer land og kultur, ikke minst i tilknytning til de bibelske hendelser. På Vårtreffet vil han nettopp ha returnert fra Israel, og har derfor ferske inntrykk å dele med oss. Dette blir en unik anledning til å oppleve hans reiseskildringer, og fornye eller gjenoppfriske din bibelkunnskap.

Temaet hans er: «ISRAEL UTENFOR ALLFARVEI – en reise i den sørligste og nordligste delen av landet». Besøkende til Israel følger ofte vante stier. Men det er mye interessant å se og oppleve der turister vanligvis ikke ferdes. Bjerka får to innlegg – et om formiddagen og et om ettermiddagen. Innleggene blir illustrert med bilder og vil være todelt, med følgende utler:

Første innlegg (sør i Israel) –

Del I: «Fra Mtszpe Ramon til Eilat»

Del II: «Fra Timna Park til Hat Bar»

Andre innlegg (nord i Israel) –

Del I: «Fra Safed til Mtshmar Hayarden»

Del II: «Fra Hulasjøen til Hermonsfjellet»

Som vanlig blir det servert varm middag m/dessert og kaker m/ varm eller kald drikke til avslutning. Moss menighet har før gitt oss fantastisk oppvarming, og denne gang er det Speiderlaget i menigheten som vil ta ansvar for mat og servering. Som en takk for innsatsen vil vi ta opp en frivillig kollekt som vil gå til Speiderlaget og deres aktiviteter.

Merk påmelding: Av hensyn til serveringen er det svært viktig med påmelding i god tid, og senest fredag den 20. april. All påmelding skjer ved å sende kr 150 pr. person til bankkonto nr. 3000 26 41867.

Velkommen til et hyggelig og interessant samvær!

Barnesiden

Heisann!

Dette er barnas egen side i Adventnytt. Alle barn som sender inn til siden, får en premie! Send gjerne dikt, tegninger og bilder til gry.haugen@adranorge.no. Barnesiden leveres av ADRA Norge.

Vil du lese denne historien i Bibelen, kan du finne den her: Markus 16, 1-14

April er utetid!

Her er en liste med noen uteleker: Har dere noe noe snø igjen hos dere? Lag en bakke og en bane og ha et flaskerace. Først i mål vinner!

Paradis
Strikk
Hoppe tau
Gi et lite vink
Lag skattejakt
Kaste frisbee
Kaste liten ball mot en vegg. Spør om noen hjemme eller besteforeldre husker 7ern! (Hvis ikke, kan du skrive til meg, så skal jeg forsøke å forklare.)

Jesus blir korsfestet

Det var en veldig trist dag da Jesus døde på korset. Kroppen ble tatt ned av korset og lagt i en grav i fjellet. En svær stein ble rullet foran inngangen til graven.

Disiplene til Jesus og alle vennene hans var veldig lei seg. Vennen deres var død.

Den tredje dagen gikk kvinnene for å besøke graven. De hadde med seg urter og krydder, sånn som skikken var. Men da de nådde fram, fikk de sjokk! De oppdaget at den store steinen var rullet vekk. Jesus

var ikke inne i graven! Kulle noen ha tatt kroppen?

Plutselig stod to engler i skinnende klær foran kvinnene: «Vær ikke redd! Jesus er ikke død, han lever! Husker dere ikke hva han fortalte dere før han forlot dere?»

Det var så mye Jesus hadde sagt som de ikke forstod i det hele tatt. Men jo visst, det hadde han sagt! Han hadde sagt at han skulle komme tilbake!

Kvinnene løp tilbake og fant disiplene. «Jesus lever! Graven er tom!» sa de. Disiplene kunne ikke tro det. Peter løp for å sjekke. Ikke lenge etter fikk de møte Jesus. Da visste de at han var blitt levende igjen!

Illustrasjon: Grovlyng

Her er mange ord fra historien og den motsatte betydningen av dem. Koble dem sammen med å trekke en linje mellom dem. Men pass på! Det er et par ord som ikke hører hjemme her!

BAKSIDE	SITTENDE
GRÅTE	SIDE
GLAD	UTGANG
LEVENDE	TOM
FIENDER	TRIST
UTENFOR	DÅRLIG
VAR IKKE	MØRK
INNGANG	FORSIDE
REN	INGENTING
FULL	DØD
NED	VAR
STÅENDE	LE
NOE	VENNER
LYS	INNENFOR

Oppstått er Jesus; Hurra! Hurra!
Han lever, han lever, han lever i dag.

Tom er graven i klippen.
Vet noen hvor Mesteren er?
Klærne hans ligger der han ble lagt,
men selv er han ikke der.
Selv er han ikke der!

Innholder på denne siden er delvis adaptert fra boken *Akriu Bibel 3*, fra Norsk Bokforlag

Illustrasjon: Grovlyng

Reuradresse:
Norsk Bokforlag
Postboks 103
3529 Noyse

Ambassadører i Israel og Norge

Av Victor Marley

Adventistkirken i Israel har aldri hatt tilgang til Ellen Whites bøker og annen adventistlitteratur på landets offisielle språk, hebraisk. Men takket være norske adventisters raushet, er det nå mulig.

I løpet av de siste årene har mange medlemmer i Norge gitt til Misjon 10/40, en organisasjon som gir norske adventister en mulighet til å bidra til misjonsprosjekter i det som kalles 10/40-vinduet. Misjon-10/40 ledes av Atle Aluwini, og organisasjonen har vært til stor hjelp og velsignelse i land som Libanon, Egypt og Israel. Cirka 200.000 kr har gått til prosjekter i Israel.

Sammen med Tor Tjeransen fikk jeg anledning til å besøke den hebraisktalende menighet i Tel Aviv sabbaten 10. mars. Vi var sammen med Roger og Kirsten Robertsen. Roger er leder for Adventistkirken i Israel og Kirsten driver kirkens studiesenter i Jerusalem. Denne menigheten er én av kun to hebraisktalende menigheter i Israel. Den er en liten forsamling ledet av pastor Shalom, som selv er fra Israel og snakker hebraisk. Menigheten har et klart mål – å dele det evige evangelium med Tel Avivs hebraisktalende befolkning. Det er ingen enkel oppgave – og enda vanskeligere uten litteratur.

Så det var med stor glede at Roger kunne vise frem de siste bøkene som har kommet fra trykkeriet: *Veien til Kristus, Alfa og Omega*-serien, den første SDA-sangbok utgitt på hebraisk, en bok om adventistenes helseprinsipper, og flere små traktater. Menighetsmedlemmene er begeistret for utviklingen og meget takknemlige for det norske adventister har gjort mulig. Jeg kunne hilse fra alle i Norge og si til dem at vi står sammen med dem, vi ber for dem

og vi følger med. Jeg skulle hilse tilbake til dere alle og si at de setter pris på å være en del av et stort felleskap, for det betyr at de endelig har fått ressurser som kan brukes til å bygge broer til sine naboer og venner. De nye bøkene vil bli stadig viktigere, for adventistungdommer fra andre etniske bakgrunner som vokser opp i Israel, snakker selv hebraisk.

Medlemmer i Israel er takknemlige for gaven fra Norge.

Tor og jeg var kommet til Jerusalem for å delta i en TED-konsultasjon om religionsfrihet og adventister i det offentlige rom. PARL kalles avdelingen i Generalkonferansen – *Department for Public Affairs and Religious Liberty*. Generalkonferansens representant for dette er Ganoune Diop, som gjør en formidabel jobb verden over i å representere Syvendedags Adventistkirken i møte med regjeringer, presidenter og kirkeledere. Hans budskap var klart: Som Jesu disipler er vi kalt, uansett hvem vi er, til å bruke de mulighetene vi har, for å bygge broer til ledere, politikere, geistlige og andre som påvirker samfunnet. Vi må bli med i de store samtaler som foregår i vårt samfunn. Å bli kjent i det offentlige rom betyr ikke å miste vår identitet som adventister, sa Diop, men å bidra til at flere forstår hvem vi er og hvem Gud er.

Diop minnet oss om at arbeid for religionsfrihet er en viktig del av adventisters identitet. Gud skapte oss til frihet. Sabba-

ten er et tegn på vår frihet til å samarbeide med universets skaper. Jesus frelser oss ut av syndens tyranni til frihet i Kristus. Og de tre englers budskap er et kall til å bli fri fra det falske ved å tilbe Skaperen og velge evig liv ved troen på Jesus.

Diop ga meg en bredere forståelse av hva det vil si å være en ambassadør for Jesus og for menigheten. Det var en opplevelse å møte en menighet i Tel Aviv, som er fylt med medlemmer som har fått litteraturen de trenger som kirkens ambassadører.

Vi er alle ambassadører. Gud kaller oss til det også i Norge. Han gir hver og en av oss unike muligheter til å representere ham. Men er vi oppmerksomme på hvilke muligheter han gir oss, og er vi klar til å følge hans kall?

Jeg kommer hjem fra Jerusalem med en bønn om at Gud vil åpne mine øyne for de mulighetene jeg har til å være en ambassadør for ham. Jeg vil også tenke over hvordan jeg kan formidle Adventistkirkens budskap på en positiv og meningsfylt måte overfor dem jeg møter, slik at jeg har klart for meg noen setninger jeg kan bruke i de samtalene Gud leder meg inn i. For jeg ønsker at andre også skal få vite at de har et valg. De er elsket av Gud, og han vil komme tilbake, for han vil gjerne leve med dem i evighet.

Vil du være med å være en ambassadør der du er?

